

YKSITYISTIE uutiset

Yksityistieasioiden tiedotuslehti • Julkaisija Suomen Tieyhdistys

2012

Metsäkeskuksen Metsäpalvelut - luotettava yhteistyökumppani yksityistieasioissa.

Yksityistiepalvelut

- Yksityistien perusparantaminen
- Metsätien perusparantaminen
- Uuden metsätien rakentaminen

Tiekunnan hallintopalvelut

- Kokouspalvelut
- Tiemaksujen laskutuspalvelut
- Kirjanpito- ja tiedonhallintapalvelut

Yksiköintipalvelut

- Tiekunnan yksiköiden uudelleen laskenta ja päivitykset

Pyydä tarjous hallintopalvelusta ja yksiköinnistä!

Metsäpalvelualue

Metsäpalvelualue	Puhelin	
Lounais-Suomi	Veikko Kuntsi	020 772 6449
Kaakkois-Suomi	Tarja Mynttinen	020 772 7683
Länsi-Suomi	Taisto Hyvärinen	020 772 6872
Pohjois-Pohjanmaa – Kainuu	Pekka Onkalo	020 772 7047
Itä-Suomi	Reijo Kauhanen	020 772 8142
Lappi	Mikko Leskelä	020 772 8675

Lisätietoja palveluista antavat tuotevastaavat:

Yksityistiepalvelut	Mika Nousiainen	020 772 8238
Tiekuntapalvelut	Teuvo Taura	020 772 7235

etunimi.sukunimi@metsakeskus.fi
www.metsakeskus.fi

- Kaunis ja helppohoitoinen piennaralue s. 3
- Tiehankkeen valvojan tehtävät s. 5
- Miten liikennemerkki asetetaan s. 6
- Tiekuntien yhdistämisessä etuja s. 10

FinnMETKO

2012

Jämsä 30.8.-1.9.

www.finnmetko.fi

Testaa
tietosi
tiekunta-
asioissa
s. 12

- Kaikki liikenteen ohjaukseen -

elfving opasteet

Elfving Opasteet Oy Ab
Vanha Valtatie 24
12100 OIHTI
puh. 0207 599 600
fax. 0207 599 601

asiakaspalvelu@elfvingopasteet.fi
www.elfvingopasteet.fi

Pääkirjoitus

Paluu arkeen

Vuoden vaihteessa päättyi kolmen vuoden periodi, jolloin valtio myönsi erityismäärärahaa puukuljetusten kannalta merkittävien yksityisteiden parantamiseen. ELY-keskuksilla oli tuon periodin aikana mahdollisuus myöntää vuosittain 10 miljoonaa euroa yksityisteiden parantamiseen. Tehtävä onnistui hyvin, puuhooltoerusteisia valtionavustuksia oli joulukuun 2011 alkuun mennessä myönnetty noin 29,5 miljoonaa euroa, jota summaa jakamassa oli kaikkiaan 1.050 parantamishanketta.

Yksityisteiden parantamiseen on siis viime vuosina satsattu huomattavasti enemmän kuin ennen erityisrahoitusta. Hyvä niin, sillä taloudelliset näkymät ovat vuotta 2012 aloitettaessa poikkeuksellisen synkät. Yksityisteiden valtionavustukset olivat valtion budjetin mukaan vaarassa pudota kertaheitolla kuluneen kolmen vuoden 23 miljoonan vuotuisesta summasta 8 miljoonaa

euroon, mutta eduskunta nosti sen lopulta tasolle 13 miljoonaa euroa, joka vastaa viime vuosien yksityisteille suunnattua normaaliehtojen mukaan jaettavaa avustussummaa.

Suuria avustussummia ei ole yksittäiselle tiekunnalle luvassa, mutta tien kunnollinen perushoito ei sitä välttämättä vaadikaan. Kun tiestä pidetään jatkuvasti ja ajoissa hyvää huolta, sen kunto ei pääse yllättäen romahtamaan eikä suuria peruskunnostuksia tarvita. Hyvä esimerkki on piennaralueiden hoito; kun ne niitetään ajallaan, ei tarvita rankkaa raivautusta, ojat eivät mene tukkoon, tierakenteet eivät vety ja tieympäristö näyttää kauniimmalta.

Yksityistiet ovat tärkeä osa suomalaista liikennejärjestelmää, pidetään ne hyvässä kunnossa!

Suokko–Hirvijärvi-tie sai lisää kantavuutta Yksityistien perusparannus Lapualla

TEKSTI JA KUVAT:
JOUKO PERKKIÖ

Tiekunnan puheenjohtaja Pentti Suokko teki aloitteen Suokko–Hirvijärvi-tien perusparannushankkeen käynnistämisestä.

Lähestyttäessä Lapuaa Seinäjoen suunnasta valtatieltä 19 erkaneet muutama kilometri ennen taajamaa yksityistie, joka päättyy 13,7 km päässä sijaitsevalle Hirvijärven allasjärvelle. Tie kyllä jatkuu vielä eteenpäinkin, aina Seinäjoen-Kuortane-tielle saakka. Hirvijärvi on merkittävä paikka, koska siellä on mm. Lapuan kaupungin leirikeskus ja paljon vapaa-ajan asuntoja. Myös suuria maatalousyrittäjiä toimii tien varren kiinteistöissä. Lisäksi tie toimii kokoojatieksi siitä erkaneville lukuisille metsänteille. Tietä ollaan perusparantamassa, valmista on luvassa kesällä 2012.

Tiekunnan puheenjohtaja Pentti Suokko kertoo osak-

kaita tiekunnassa olevan peräti nelisen sataa. Perusparannushanke ei koske kaikkia osakkaita, mutta vaikutusalueella ja siten maksu-miehinä on kuitenkin satakunta teiosakasta. Melko suuri osa, ehkä puolet, tästä on metsäkiinteistöjen omistajia. Erkaneville metsänteille on omat tieyksiköt, mutta tätä kokoojatieä käyttävinä heillä on yksiköt myös tällä teiosalla.

Lapuan kaupunki on tukenut yksityistien vuotuis-ta hoitoa ja kunnossapitoa sen verran avokätisesti, että teiosakkailta ei vuosittaisia tiemaksuja ole ennen tätä perusparannusta tarvinnut kerätä pitkään aikaan. Varoja on saatu niin jokakesäiseen sorastukseen kuin talviajan lumenraivaukseenkin. Eli Lapualla kunta rahoittaa ja tiekunta hoitaa käytännössä.

Tiekunnan kokouksiakin on takavuosina pidetty harvakseltaan, kun aihetta ei ole ollut. Osakkaat ovat olleet tyytyväisiä. Tämän perusparannushankkeen tiimoilta on toki kokoustettu sitäkin enemmän. Hankkeen aloite tuli tiekunnalta, jonka aktiivinen puheenjohtaja Pentti Suokko oli huomannut valtion puuhooltovarojen olevan tarjolla nimenomaan tämän tyyppisille teille. Yhteydenotto Etelä-Pohjanmaan metsäkeskukseen ja hanke lähti liikkeelle.

Liikenteestä noin puolet on arvion mukaan puutava-

rakuljetuksiin liittyvää, loput vapaa-ajan ja maatalousyrittäjien aiheuttamaa.

Kantavuus suurin ongelma

Perusparannussuunnitelman laati Etelä-Pohjanmaan metsäkeskus ja se toimii myös hankkeen valvojana. Itse urakka tehdään osurakoina, suuresta kaivukonetyöstä vastaa Heikki Isoluoma.

”Kevätkelirikko haittaa paikoitellen liikennettä kovasti”, toteaa hanketta valvova metsäkeskuksen metsänparannusesimies Hannu Ulvinen. Tieosan pohja on suurelta osin hienojakoista turvemaata, joka on ongelmallinen kelirikko-aikana, erityisesti keväisin. Tieuralla ja sen vieressä on paikoin kiviä ja kallionreunoja. Kallioilta valuu myös vesinä tieraunkoon. Jonkin verran räjäytystöitä täytyy siis tehdä, jotta kuivatus saadaan toimivaksi.

Toimenpiteitä koko teiosalla

Tieosaa parannetaan lähes koko matkalta sivuoja perkaamalla (tämä vaihe oli menossa elokuussa 2011), kantavuutta lisäämällä ja paikoin mutkaista tietä oikaisemalla. Suurin yksittäinen rumpuhanke on Telskonluoman rummun uusiminen. Entisen betonirummun tilalle tulee 190 cm läpimitäinen, 10 metrin teräksinen putkisilta.

Perusparannustyöt haittaavat väistämättä liikennettä.

Kantavuutta parannetaan suodatinkankaalla, vahvistumurskeella ja pintakerroksella. Kaiken kaikkiaan vahvistettavaa osuutta on noin 7 kilometrillä perusparannusosuudesta, kertoo Hannu Ulvinen. Pintakerros uusitaan koko osuudelta.

Tietyöt aiheuttavat usein haittaa liikenteelle. Tämä hanke ei ole poikkeus. Töiden takia joudutaan tie jopa sulkemaan liikenteeltä ajoittain. Käynnissä on myös erkanevien metsäteiden parannustöitä, joten sora-autoja tulee vastaan usein. Kärsivällisyyttä ja varovaisuutta tienkäyttäjiltä toivovat niin tiekunnan puheenjohtaja Pentti Suokko kuin hanketta valvova

Hannu Ulvinenkin.

Puuhooltohanke tärkeä rahoittaja

Tiekunnan puheenjohtaja Pentti Suokko kertoo, että hanke lähti liikkeelle kun tuli tietoa valtion merkittävästä tuesta puunhuollon kannalta merkittäville tiehankkeille. Tuskinpa tämäkään hanke olisi ilman sitä toteutunut, ainakaan vielä.

Hankkeen kokonaiskustannusarvio on 276.000 euroa. Eli kyseessä on yksi suurimmista meneillään olevista yksityistien perusparannushankkeista tällä alueella. Siitä ELY:n kautta tulee valtion puuhoitorahaa 50 %. Lapuan kaupunki tukee hanketta 40 % verran eli tie-

osakkaiden jaettavaksi jäävä kustannusosuus on melko kohtuullinen 10 %.

Hannu Ulvinen Etelä-Pohjanmaan metsäkeskuksesta sanoo, että perusparannulle teiosalle tulee ohituspaikkoja 300–500 m välein. Itse tien leveys pysyy entisellään.

Sivuoja perataan hankkeessa lähes koko teiosan matkalta.

Puron vedet ovat löytäneet jotenkuten tämän ikääntyneen betonirummun pään...

... mutta pian se korvataan uudella putkisillalla. ”Sitä kautta taitavat kyllä lehmät päästä helpommin karkuun laitumelta”, tuumi Pentti Suokko.

Elävää luontoa tiealueella!

Kaunis ja helppohoitoinen piennaralue – unelmaa vai totta?

Piennaralueiden kunnolla on yllättävänkin suuri merkitys niin tienpidolle kuin tien käyttäjillekin. Asiaan kannattaa paneutua jo ennen kuin viidakko valtaa ajorataa.

MMM AGR.
JUHA AURANEN
Elojussi Oy

Rakennusteknisesti tienpiennar tarkoittaa kaistaletta, joka jää varsinaisen ajoradan ja sivuojaan kallistuvan luiskan väliin. Se on marginaali, joka rauhoitetaan liikenteeltä, ettei ojaa sullottaisi tukkoon. Tienpiennar on siis – yleensä – myös ojan piennar.

Tässä tekstissä tarkastellaan piennaralueita laajemmin. Siis kaikkea ajoradan lisäksi tiealueeseen kuuluvaa maata. Rakennetun tien piennaralueilla voi olla sivu- ja niskaojia luiskineen, pengermiä sekä leikkaus- ja pengerialueita. Yksityistieillä on harvoin tällaisia krumeleita: tiekunnan murheena on yleensä vain se piennar ja sivuoja luiskineen. Yksityistien tiealue loppuu yleensä ojan ulkoluiskan taitteeseen, joten ulkopiennar ei enää kuulu tiekunnan vastuulle.

Piennaralueilla kasvaa useimmiten jotakin, joko tahallaan kylvettyä tai luontaisesti syntyneitä kasvillisuutta. Kasvillisuudellakin on tehtävänsä: juuristo sitoo ojanluiskat kestävämmiksi, varsisto sieppaa liikenteen pölyä ja tieltä lenteleviä sorahiukkasia. Kasvillisuus myös pehmentää tieltä suistuvan törmäyksiä – tämä parantaa erityisesti kevyen liikenteen turvallisuutta. Ja onhan elävä tienreuna

somempi katsellakin.

Tiehallinto nurmettaa ylempiluokkaisten teidensä (viherhoitoluokat N1 ja N2) reunat, ja näiden nurmetusten kylvöön ja hoitoon panostetaan melko paljon. Alempiluokkaisten teiden (hoitoluokka N3) piennaralueet saavat kedottua lähinnä itseksensä, ja hoitokin on kevyempää. Yksityisteiden piennaralueiden hoitoon kannattaakin ottaa mallia juuri tämän hoitoluokka N3:n toimintamalleista.

Pientareiden hyvikset ja pahikset

Piennaralueiden hoidolla voi olla useita tavoitteita. Teknokraattiselta kannalta tavoite on turvata riittävä näkemä sekä varmistaa sivuojien toiminta. Sitten voi olla esteettisiä tavoitteita sen suhteen, miltä pientareiden halutaan näyttävän. Hoidon helpottuminen jatkossa voi sekin olla ns. operatiivinen tavoite. Näiden tavoitteiden kannalta voi todeta, että pientareen kasviviljajella on väliä – niissä on tienpitäjän kannalta sekä hyviksiä että pahiksia.

”Hyviksiin” luetaan tavallisesti perinteiset niittykasvit, sellaiset kuin päivänkakkarat, kellot, keto-orvokit, heinistä esim. lampaannata ja pun tarpää. Ne näet ovat varsin vaatimattomia, eivät yleensä kasva kovin korkeiksi, eivät rynni tiealueen ulkopuolelle, niitä on helppo niittää, niiden

seoskasvusto kukkii nättisti pitkin suvea, ne tekevät siemenet ajoissa ja turvaavat näin omaa jatkuvuuttaan, ja niitä pidetään yleensä jotenkin arvokkaina perinnekasveina.

”Pahiksia” ovat korkeaksi kasvavat kasvit, jotka kasvavat rehevästi tukahduttaen muut, muokkaavat kasvuympäristöään ja valtaavat aggressiivisesti uutta kasvualaa. Yksi pahimpia on pohjoisamerikkalainen puutarhakarkulainen komealupiini, joka sitoo kasvupaikalleen ilmasta typpeä ja muokkaa siten maata itselleen sopivaksi, tukahduttaa ”hyvikset” ja leviää mielellään tiealueelta ulospäin.

Myös puuvartiset kasvit ovat pahoja, sillä ne tukkivat ajan mittaan ojan, estävät tien kuivatuksen, haittaavat näkyvyyttä ja lumitöitä, ja oikein pahaksi äityessään tunkeutuvat ajoradalle asti. Siksiä vesoittumisen ehkäisy mainitaan usein erikseen hoidon tavoitteena.

Niitto on helpoin hoitomuoto

Yksinkertaisimmillaan piennaralueen hoito on oikein ajoitettua niittämistä. Niitto kun useimmiten katkaisee ”pahisten” kehityksen ja siten parantaa ”hyvien” ekologista kilpailuasemaa. Yksityisteillä käytetään paljon traktorin sivulla käytettäviä maatalousniittokoneita. Niillä voi kuitenkin yleensä niittää vain ”tasaiseksi”, jolloin ojassa kehittyvät vesat jäävät alkuvaiheessa rauhaan. Myöhemmin nämä tukkivat ojan, ja kunnostusojituksen ikä lyhenee tarpeettomasti.

Tarkempi, ojanluiskille – myös ulkoluiskalle – ulottuva niitto kallistettavien terälaitteiden varustetulla koneella tai puomileikkurilla säästäisi tulevia vaivoja ja turvaisi tien kuivatuksen paremmin.

Usein ollaan kuitenkin tilanteessa, jossa niittokone ei enää pysty piennaralueella järeytyneeseen vesakkoon. Tällöin hoitotoiminta kutsutaankin raivaukseksi. Sitä tehdään vesureilla ja raivaussahoilla, tai sitten traktoriin tai kaivurin puomiin asennettavilla vesakkomurskaimilla. Jos raivauksesta tulee ranka- tai ainespuuta, se kuuluu maan omistajalle.

Takavuosina vesakkoja torjuttiin jonkin verran kemiallisesti, mutta esim. tiehallinto on tästä luopunut. Yksityisteilläkin olisi syytä pidättäytyä mekaanisessa vesakontorjunnassa. Torjunnassa käytettävää glyfosaattia kun ei ole ollenkaan tarkoitettu ojiin levitettäväksi. Aineen pääsy viljelykasveihin on ehdottomasti estettävä. Joka tapauksessa käytöstä on sovittava ojan toisella puolella olevan viljelijän kanssa, oja-

Hiirenvirna, ohdakeperhonen ja mäkitervakko. Mäkitervakko (*Lychnis viscaria*) on valoisien paikkojen niittykasvi, joka on löytänyt hyviä kasvupaikkoja myös tien penkoilta. Se kasvaa laikuissa, usein huopakeltan kanssa samoilla paikoilla. Mäkitervakko on hyvä meikikasvi.

kasvillisuuden kemiallinen käsittely kun saattaa vaikuttaa hänen maataloustukiinsa.

Raivauksen jälkeen luodaan usein ojat uudelleen. Tällöin on tilaisuus miettiä piennaralueita niiden tulevan lajiston ja hoidon kannalta. Ensimmäinen asia on, mikäli mahdollista, luoda ojanluiskat riittävän loiviksi, jotta niiton voi tehdä kallistuvateräisellä koneella tarkasti, myös ulkoluiskan.

Mistä niittykasvien siemeniä saa

Merkittävin siemenpankki on paljaassa maassa itsessään. Niittykasvustojen salaisuus on niiden sopeutuminen valoihin ja ravinnemuokoihin olosuhteisiin. Niittyjähen on useampaa sorttia kuivista kedoista tuoreempiin, tulva- ja suoniittiyihin asti. Jotkut niittykasvit menestyvät vain jollakin näistä, toiset useammilla.

Tienpienareet muistuttavat ojituksen ja kiviaineksen vuoksi kasvupaikkana usein kuivia niittyjä eli ketoja. Ojanluiskat taas muuttuvat tuoreemmiksi alaspäin mennessä – toki luiskan kaltevuus jo sinänsä suosii kuivemman paikan kasveja.

Tätä nykyä maatalouskaupoista ja maatalousalan siemenliikkeistä voi toki ostaa ns. luonnonhoitoniittykasviseosta, joka useimmiten koostuu lampaan- tai jäykkänädan, päivänkakkaran, ja kenties ruiskaunokin siemenistä. Usein näissä on vielä kylvön verhokasviksi tarkoitettuja hunajakukkaa ja raiheinää (jotka siis kuolevat talvella).

Erikoisempia niittykasveja myydään myös, mutta niin pienissä pakkauksissa, että niitä voi käyttää vain piste- maisten kohteiden kedotamiseen. Jos pientareelle tuollaista seosta kylvää, se olisi syytä tehdä keskikesän tienoilla, siemen kevyesti

maahan mullaten, esimerkiksi puutarhaharavalla (tai sen toimintaa jäljittelevällä konstruktiolla).

Niiton ajoitus

Alkuvaiheessa piennaralueelta lykkää monenlaista kasvia – myös maanviljelylle kiusallisia rikkoja, kuten ohdakkeita. Nämä on syytä niittää viimeistään kukinnan aikaan, etteivät siemennä. Niittykasveille suositellaan yleensä vasta elokuusta niittoa, että ehtisivät siementää. Tärkeämpää on kuitenkin niittää alue heti, jos haitallinen kasvi uhkaa vallata kasvuston. Esimerkiksi puheena ollut lupiini on niitettävä viimeistään kukinnan aikana, mahdollisesti tämä pitää vielä uusiakin kauden aikana.

Niittykasvit ovat sopeutuneet varsin vaihteleviin niittoaikoihin: joskus voi niittää jo heinäkuun alussa, toisinaan antaa siementää. Vakiintunut niittykasvusto pärjää,

vaikka jonain vuonna niitto jäisi väliinkin, kunhan alue ei pääse vesoittumaan.

Laidunnus paras

Parasta hoitoa piennaralueelle olisi tietysti laidunnus. Se tosin on yleensä mahdoton järjestää, mutta jos ojan takana on laiduntavaa karjaa, voisi aidan väliaikaisesti siirtää tiealueenkin puolelle. Tällöin tosin on syytä huolehtia myös varoitusmerkeistä, sillä ajoradan reunassa oleva aita voi haitata liikennettäkin.

Kirjallisuutta:

- Niittykasviaapinen. ”Polku mansikkapaikoille”-hankkeen julkaisu 2006.
- Niittykasvien kasvupaikka-vaatimukset maaperän suhteen. Titta Jylhäkangas ja Martti Esala. MTT:n selvityksiä 3. 2002.
- Viherhoito tieympäristössä. Kunnossapidon ohjaus. Tiehallinto, 2000.

Tieluiska Perniön lähellä. Vanhaan kulttuurimaisemaan on syntynyt monilajinen tienvarsiniitty. Perustana lienee maan oma siemenpankki. Keltamatara on lounaismaalainen laji, joka on harvinaistunut monin paikoin. Se riskeytyy helposti valkokukkaisen, tuoksuttoman paimenmataran kanssa. Kuvasta näkyy niiton vaikutus – kukat ovat rinteiden alaosa.

Jäsenyys Suomen Tieyhdistyksessä kannattaa

Rahanarvoisia etuja tiekunnille!

Tutustu tarkemmin: www.tieyhdistys.fi

Tuhkaa tielle

Tuhkan hyötykäyttöä metsäautoteiden kunnostuksessa halutaan lisätä. Tuhkan uskotaan parantavan tien kantavuutta ja roudankestoa. Teollisuudelle tuhka on pääsääntöisesti kustannuksia aiheuttavaa jätettä, jolle halutaan löytää uusia käyttökohteita.

SAMI KARPPINEN

Metsätalouden kehittämissäkeskus Tapion vetämässä yhteishankkeessa tutkitaan Keski-Suomessa Karstulassa erityisesti tuhkan käytön ympäristövaikutuksia metsätien kunnostuksessa.

– Asia on kansantaloudellisestikin merkittävä. Suomessa pitäisi vuosittain kunnostaa noin 4 000 kilometriä metsäautoiteita. Yksistään metsäteollisuudessa syntyy 300 000 tonnia tuhkaa, jolle voisi löytyä käyttöä metsätien kunnostuksessa, kertoo hankkeen vetäjä dosentti **Samuli Joensuu** Tapiosta.

Vesistövaikutukset selville

Tuhkaa voidaan hyödyntää metsätien rungon vahvistamiseen, pintamateriaalin sideaineena, seosaineena tai sellaisenaan. Hyödyntämistä on rajoittanut se, ettei käytön pitkän aikavälin ympäristövaikutuksia juurikaan tunneta.

– Tuhka sisältää raskasmetalleja, joiden vaikutukset luontoon on selvitettävä. Tutkimme erityisesti vesistövaikutuksia, kertoo Joensuu.

Mikäli tuhka todetaan ympäristövaikutusten puolesta hyödyntämiskelpoiseksi materiaaliksi, on yksi hankkeen tavoitteista vaikuttaa myös lainsäädäntöön.

– Ajatuksena on, että tuhkan käytölle metsäteillä ei tarvittaisi tulevaisuudessa ympäristölupaa, vaan ilmoi-

tus asiasta riittäisi, kuvailee Joensuu.

Tiivis ja tasainen pinta

Hanke etsii vastausta myös siihen, kuinka tuhka vaikuttaa tien kantavuuteen.

– Koealoille on ajettu 0–16 sekä 0–32 millistä kalliomursketta, joihin on sekoitettu 0–30 % tuhkaa. Lisäksi kokeilemme pehmeille tien kohdille 0–63 millistä kalliomursketta, johon on sekoitettu 50 % tuhkaa, kertoo toimitusjohtaja **Arto Sorsamäki** töiden käytännön toteutuksesta vastaavasta Tapion Tiet ja Ojat Oy:stä.

Lähtökohtana on ollut, että kokeiltavat menetelmät olisivat myös käytännössä toteuttamiskelpoisia. Sorsamäki uskoo tuhkan sopivan teknisten ominaisuuksiensa puolesta hyvin metsätien kunnostukseen.

– Puhtaan kalliomurskeen ongelmana on, ettei siinä ole mukana riittävästi hienoainesta. Tuhkan lisääminen oikeassa suhteessa parantaa siten myös tuotteen laatua.

Tuhkatien pinta tiivistyykin nopeasti tasaiseksi ja ilmeisesti myös vettä läpäisemättömäksi. Tämän uskotaan vähentävän myös keväisiä routavaurioita.

Turvetta tehtaalle, tuhkaa tielle

Tällä hetkellä tuhka on sitä tuottaville laitoksille yleensä ongelmajätettä, jonka vieminen kaatopaikalle on kallista.

– Suomessa syntyvästä

Kalliomurske, johon on sekoitettu 15 % tuhkaa, tulee vielä hyvin alas auton lavalta. Tuhkan määrän lisääntyessä paakkuuntuminen sekä lavalle tarrautuminen lisääntyvät.

tuhkasta noin 20 % menee lannoitekäyttöön. Lopuista puolet käytetään maanrakennukseen ja loput päätyy kaatopaikalle, arvioi tutkija **Hanna Vanhanen** Aalto-yliopistosta.

Logistisesti tuhkan kuljetus työmaan läheisyyteen olisi järkevää hoitaa esimerkiksi voimalaitosten turvekuljetusten paluukuormina.

– Mikäli teollisuus maksaa tienrakentajalle tuhkan hyödyntämisestä, voi tuhkan

käyttö alentaa asiakkaan kustannuksia. Toisaalta on mahdollista, että hyötykäyttöön soveltuvana raaka-aineena syntyy tulevaisuudessa jopa kilpailua, pohtii Sorsamäki.

Myös tuhkan varastointi sekä sekoittaminen murskeen sekaan ovat asioita, jotka vaativat vielä tutkimista ja testausta.

Tuhka tuo kalliomurskeeseen lisää hienoainesta. Tuhka-murskeseos tiivistyy tien pintaan kovaksi, ja ilmeisesti myös vettä läpäisemättömäksi kerrokseksi. Tässä 0–32 mm kalliomurskeeseen on sekoitettu 15 % tuhkaa.

Tuhkan käytön vesistövaikutuksia tutkitaan koealueille porattujen pohjavesikaivojen vesinäytteistä vuoteen 2013 saakka. Myös vaikutusta pintavesiin selvitetään.

Käytännön koejärjestelyjä tehtiin Karstulassa. Mukana oli muun muassa Arto Sorsamäki Tapion Tiet ja Ojat Oy:stä, Samuli Joensuu Tapiosta, Hanna Vanhanen Aalto-yliopistosta sekä Tero Ojarinta Metsäkeskuksesta. Hanke rahoitetaan Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmasta.

Valvojaksi syytä valita osaava henkilö

Tiehankeen valvojan tehtävät

Yksityistien parantamishanke on yksittäiselle tiekunnalle ja tieosakkaille usein ainutkertainen tapaus. Se tarkoittaa, että välttämättä ei projektin läpiviemiseen ehdi kertyä kovin suuria kokemuksia. Hanke on myös taloudellisessa mielessä merkittävä. Siksi toteuttaminen vaatii monenmoista asiantuntemusta

JAAKKO RAHJA,
Suomen Tieyhdistys

Tiehankeen valvoja on varsin tärkeä henkilö koko projektin kannalta. Valvojan valintaan onkin tiekunnan syytä kiinnittää erityistä huomiota. Lipuunhan valvoja silmien ohitse projektin koko toteutus.

Valvoja edustaa tilaajaa, eli siis tiekuntaa, ja ottaa työmaalla kantaa erilaisiin asioihin tiekunnan puolesta. Hänet tehtäväänsä nimeää tiekunta, mutta ELY-keskuksen avustamassa hankeissa valvojan nimi ilmoitetaan ELY:lle.

Pienessä työssä valvojaksi oikein hyvin riittää teknistä asiantuntemusta omaava tiekunnan osakas, vaikkapa hoitokunnan jäsen tai puheenjohtaja. Oleellista on, että hän ymmärtää, mitä projektissa on tarkoitus tehdä ja millaista lopputulosta pitäisi syntyä.

Suuremmissa tiehankeissa tarvitaan jo kokeneempaa asiantuntemusta, jopa ammattivalvojaa. Ei ole liioittelua vaatia, että hän osoittaa ammattitaitonsa ja osaamisensa vastaavien referenssitöiden luettelolla. Jos kehtaa pyytää vielä todistukset nähtäväkseen, voi varmistua, ettei kyseessä ole 'valeinsinööri'. Tosin sellaisia tuskin on liikkeellä. Ilman teknistä koulutusta olevalla tulee tietysti olla enemmän käytännön osaamista, mikä usein onkin parhaita osaamista yksityistieprojekteissa.

Varsinkin siltahankkeissa valvojana toimii tekni-

sen koulutuksen saanut ja nimenomaan siltahankkeisiin perehtynyt henkilö. Hänen tietysti tulee olla riippumaton esimerkiksi työtä tekevästä urakoitsijasta.

Tiekunnan valitsema valvoja huolehtii hankkeen asianmukaisesta toteutuksesta. Hänen on katsottava sen perään, että työt tehdään hyvää rakentamistapaa noudattaen ja tilaajan edun mukaisesti.

Valvoja tehtäväluettelo on varsin pitkä. Hommat painottuvat tietysti varsinaiseen toteutusvaiheeseen, mutta kyllä tarkistamista ja valvontaa riittää ennen ja jälkeenkin.

Työn toteutusvaihe

- työmaakokoukset ja mahdolliset katselmukset
- työvaiheiden tekeminen oikeassa järjestyksessä
- oikeiden työmenetelmien ja hyvän rakentamistavan varmistaminen
- materiaalien laadun ja menekkiä varmistaminen
- rakenteiden – esimerkiksi rakenneerrokset – tarkistaminen ennen kuin ne jäävät piiloon
- lisä- ja muutostöistä sopiminen
- tilaajan eli tiekunnan vastuulla olevien hankintojen ja muiden asioiden hoitaminen
- laskujen oikeellisuuden tarkistaminen
- vakuuksien ja vakuutusten varmistaminen
- aikataulun ja sen noudattamisen seuranta
- vastaanottotarkastuksen järjestäminen

Liisi Vähätalo

Siltahankkeissa suunnittelijan ja valvojan ammattitaidot ovat erityisen tärkeitä. ELY-keskuksen avustamissa hankeissa valvojan tiedot ilmoitetaan ELY:lle.

Valvojan tulee myös ylläpitää työmaapäiväkirjaa ja tehdä tarkastuspöytäkirja muun muassa loppukatselmuksesta. Valvojan asiana on myös arkistoida kaikki asiakirjat ja luovuttaa ne homman päätymisen jälkeen tiekunnalle. Erinomainen asia on, jos valvoja ottaa valokuvia töiden edistymisestä.

Edellä on kuvattu lähinnä työnaikaisia tehtäviä. Valvojan vastuulle kuuluu myös;

- varmistaa, että tarvittavat luvat ja lausunnot on pyydetty ja saatu (ml. kaapelinäytöt)
- tarkastaa, että suunnitelmat ovat kunnossa ja tarvittaessa päivitetty

- valvoa ylipäättänsä, että suunnitelmia ja sopimuksia noudatetaan

- varmistaa urakoitsijoiden ja erityistöiden tekijöiden pätevyudet

- huolehtia työmaan yleisestä järjestyksestä ja siisteydestä
- Osa edellä mainitusta tehtävistä on saatettu säilyttää vaikkapa urakoitsijan kontolle. Samoin on voitu sopia, että esimerkiksi tilaaja itse – siis tiekunnan puolesta joku tieosakas – huolehtii jostakin tai joistakin asioista. Muutoinkin valvojan tehtävälistaa tulee tarkastella tapauskohtaisesti.

Osaavia valvoja löytyy muun muassa alan konsulttitoimistoista, metsäkeskuksesta ja tieisännöitsijöiden keskuudesta.

Tiemestari.NET

Tiekuntien ATK-ohjelma, jolla hoidat yksiköinnin, tiemaksut, laskut, laskutuksen sähköpostilla, budjetin, kokouskutsut, pöytäkirjat ja postituksen. Voit kopioida valmiin yksiköinnin Excel-taulukosta ja viedä kaikki tulosteet pdf-muotoon.

Ohjelmaan kuuluu ammattitason **tekstinkäsittely**, jossa on joukkopostitus tieosakkaille ja valmiita asiakirjapohjia tiekunnan käyttöön.

Tiemestariin on liitettävissä **karttatoiminto**, jolla voit mitata välimatkoja ja pinta-aloja tien yksiköintiä varten tai piirtää ja tulostaa työmaakarttoja tien perusparannukseen.

Saat Tiemestarin käyttöön ilmaiseksi vuoden ajaksi, eikä ohjelmassa ole mitään käyttörajoituksia tai ostovelvoitetta.

Katso www.winsu.net

Tiet ja Talot Oy puh. 044 065 2401

Veijo Kröger

Yksityistien parantamishankkeissa tehdään osaamista vaativia töitä. Niinpä tiekunnan kannattaa palkata osaava valvoja.

PUTKET JA KAIVOT MAANRAKENNUKSEEN

JITA

• KOTIMAINEN • KOKENUT • TOIMITUSVARMA •

Kysy tarjous kohteeseesi!

JITA Virrat, puh. 03 475 6100, www.jita.fi

Miten liikennemerkki asetetaan?

Liikennemerkit ja liikennesäännöt ohjaavat tiellä liikkuja jalankulkijoista autoilijoihin toimimaan liikenteessä turvallisesti. Jotta liikennemerkki näkyisi kunnolla, tulee sen heijastavuuteen ja heijastavien pintojen kuntoon kiinnittää erityistä huomiota. Merkki näkyy vain kun heijastavat pinnat ovat puhtaat ja kunnossa. Merkin tulee myös sijaita oikealla etäisyydellä ajoradan reunasta ja tienpinnasta.

TUOMAS ÖSTERMAN

Liikennevirasto,
kunnossapito

Yksityistie on tieliikenneläin mukainen tie, jolla noudatetaan samoja liikennesääntöjä kuin maanteilla ja kaduilla. Yksityistiellä käytettävien liikennemerkkien tulee siis olla tieliikenneasetuksen mukaisia ja Liikenneviraston liikennemerkkien rakenteesta antamien ohjeiden mukaisia. Itse tehdyt maalatulla pinnalla varustetut merkit eivät siis kelpaa yksityistielläkään, vaan liikennemerkin pintamateriaalin tulee aina olla heijastavaa kalvoa.

Kunnan suostumus tarvitaan

Yksityistielle asetettavaan pysyvään liikennemerkkiin tarvitaan aina kunnan suostumus, jonka saatuaan tiekunta voi tienpitäjänä asettaa merkin paikalleen itse. Väliaikaiselle liikennemerkille, esimerkiksi tiellä tehtävästä työstä varoittamiseen ei tarvita kunnan suostumusta. Mahdollisista tien käyttörajoituksista on kuitenkin tarkoituksenmukaista ilmoittaa kunnan viranomaisille ja tilanteesta riippuen myös palo- ja pelastustoimelle.

Mitä merkkejä?

Yksityistiellä tarvitaan yleensä selvästi vähemmän liikennemerkejä kuin maanteilla tai kaduilla. Yksityistielikin voi olla tarpeen asettaa nopeusrajoitus, esimerkiksi 40 km/h. Varoitusmerkit voivat tulla kysymykseen erityisesti jyrkkien mutkien tai mäkien yhteydessä.

Siltojen ja tierumpujen kohdalla voi olla kapeampia kohtia, joista voi olla tarpeen varoittaa tai jopa rajoittaa ajoneuvojen maksimimittoja. Myös painorajoitus voi tulla kyseeseen ja sitä varten on syytä pyytää ELY-keskuksesta kirjallinen asiantuntijalausunto.

Jos yksityistie saa kunnan tai valtion avustusta, sillä ei voi avustuksen saantiaikana kieltää muuta liikennettä. Muutoin yksityistien tienpitäjä voi kieltää läpiajon tai kieltää ajon tiellä liikennemerkillä.

Yksityisteiden keskinäisissä liittymissä on voimassa oikean käden väistämissääntö, jos mitään liikennemerkejä ei ole asetettu. Väistämissääntö ei aina ole selkeä, jos liittyvä tie on vaatimatoman oloinen kuin se tie, jolle se liittyy. Tällaisessa

tapauksessa väistämismallisuus olisi hyvä merkitä liikennemerkillä.

Varsinaisten liikennemerkkien lisäksi yksityisteilläkin voidaan tarvita erilaisia muita liikenteenohjauslaitteita, kuten reunapaaluja tai reunamerkkejä esimerkiksi sillan kaiteen tai muun kapean kohdan merkitsemiseksi.

Yksityistien liittyminen maantiehen tai katuun

Yksityistien päässä on useimmiten maantie tai katu, jonka liittymässä yksityistien väistämismallisuus tulee aina osoittaa Väistämismallisuus risteyksessä -liikennemerkillä. Maanteiden osalta paikallinen ELY-keskus yleensä asettaa tämän merkin. Jos yksityistie voidaan luokitella vähäiseksi tieksi (esimerkiksi vain 1-2 taloa tien varrella), väistämismallisuus maantien suuntaan on voimassa ilman liikennemerkkiäkin. Mikäli maantien ja sellaisen yksityistien, jonka varrella asutusta on enemmän, liittymästä puuttuu väistämismallisuutta osoittava liikennemerkki, tulee ottaa yhteyttä paikalliseen ELY-keskukseen, joka arvioi liikennemerkin tarpeen.

Jatkossa ns. vähäisen tien väistämismallisuutta tulolan korostamaan tiemerkinä siten, että päällystetyn maantien reunaviiva jatkuu yhtenäisenä liittymän yli aina silloin, kun liittymässä ei ole väistämismallisuutta osoittavaa liikennemerkkiä.

Yksityistien liittymässä voi olla myös yksityistien viitta tai osoiteviitta, jolla osoitetaan yksityistien varrella olevia kohteita. Maantien ja yksityistien liittymässä yksityistien viittaan tarvitaan lupa paikalliselta ELY-keskukselta, osoiteviitan luvat myönnetään kaikki Pirkanmaan ELY-keskuksessa toimivasta valtakunnallisesta lupapalvelusta. Mikä tahansa yksityistien merkki, joka asetetaan maantien tie-, suoja- tai näkemäalueelle, vaatii aina ELY-keskuksen luvan.

Merkin asettaminen

Liikenneministeriön päätös liikenteenohjauslaitteista määrittelee liikennemerkin alareunan korkeuden tienpinnasta välille 1,5-3,2 m. Käytännössä vakioliikennemerkkiä ei tule koskaan asettaa matalammalle kuin 2,0 m tien pinnasta eikä toisaalta yksityistiellä kannata asettaa korkeammalle kuin 2,5 m tien pinnasta. Jos samassa

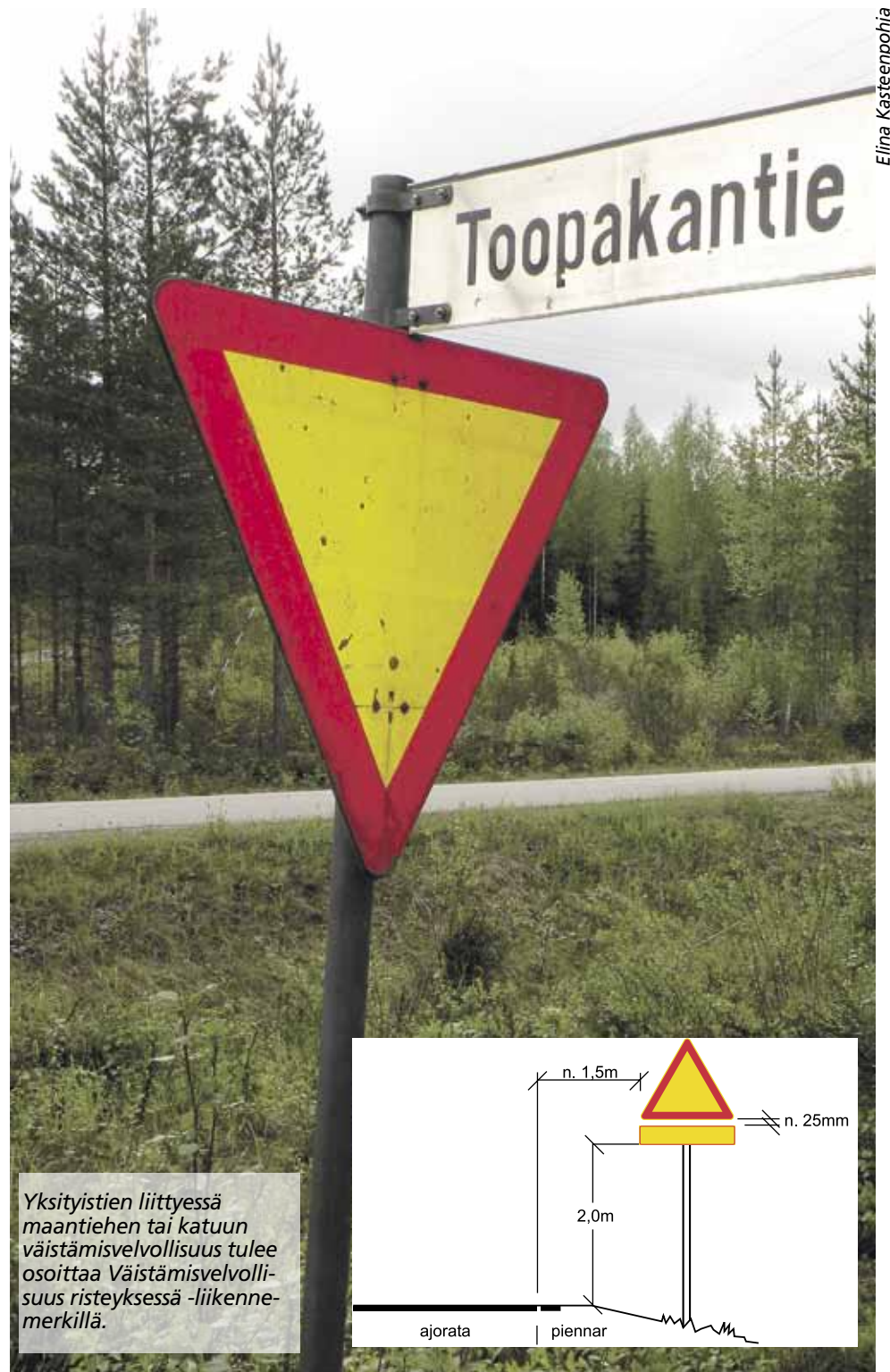
pylväessä on useampia merkkejä, nämä mitat koskevat alemman merkin tai lisäkilven alareunaa.

Sivusuunnassa liikennemerkin etäisyys ajoradasta tulee aina olla vähintään 0,5 m, mutta käytännössä kannattaa aina pyrkiä asettamaan merkki vähintään 1,5 m etäisyydelle ajo-radan reunasta. Yksityistiellä merkki on usein hyvä sijoittaa ojanvarsi- tai jalkapallokentän taakse. Kuitenkin on syytä muistaa, että merkki ei saa olla kauempana kuin 3,5 m ajoradan reunasta.

Liikennemerkissä on syytä käyttää kunnollista betonijalustaa, jotta se pysyy paikallaan eikä routa aiheuta pylvään vinoutumista vuosittain. 700 mm betonijalusta on riittävän järeä pitämään merkin paikallaan varsinkin, jos jalustan ympärille tehdään mursketäyttö ja maajalustan ympärillä tiivistetään huolellisesti merkin asettamisen jälkeen. Vakiomerkille tavallinen 60 mm alumiini-putkesta tehty varsi on oikein sopiva.

CE-merkintä tulossa

Liikennemerkkien heijastuskalvoille on jo olemassa eurooppalaiseen EN-standardiin perustuva CE-merkintä ja markkinoilla olevat heijastavat liikennemerkkalvot ovat nyt jo käytännössä CE-merkittyjä. Taustalevyn ja heijastavasta kalvosta tehdyn merkin kokonaisuudelle CE-merkintä on tulossa pakolliseksi parin vuoden päästä, mutta vielä toistaiseksi riittää, kun merkki on valmistettu siten, että se täyttää Liikenneviraston vaatimukset.

Yksityistien liittymässä maantiehen tai katuun väistämismallisuus tulee osoittaa Väistämismallisuus risteyksessä -liikennemerkillä.

Tasoristeys – pysähdy!

JAAKKO RAHJA

Tiesitkö, että vartioimattomien tasoristeysten kuolemaan johtaneista onnettomuuksista 3/4 tapahtuu yksityisteillä?

Tiekunnan ja tieosakkaan toimilla voi onnettomuusriskiä pienentää aika paljon:

1. Kunnolliset näkemät. Kiskosta 8 metrin päässä näkemä olisi oltava molempiin suuntiin metreinä 6 x junan nopeus. Toimivalta yksityistien alueella on tiekunnalla, rata-alueella 15-20 metrin päähän kiskoparin keskeltä radanpitäjällä ja muualla maanomistajalla.
2. Kunnollinen odotustasanne on tiekunnan vastuulla. Odotustasanteen on syytä olla riittävän pitkä ja tasainen myös raskaalle liikenteelle. Tasoristeuksen kansi kuuluu radanpitäjän vastuulle.
3. Kunnollinen tiegeometria. Radalle lähestymisessä ei liian jyrkkää ala- tai ylämäkeä. Odotustasanteelle tulo rataan nähdessä olisi oltava mahdollisimman suorassa kulmassa.
4. Sopiva nopeusrajoitus tasoristeysten kohdalla. Esimerkiksi 40 km/h.
5. Liikennemerkit kunnossa. Tiekunnan vastuulla on ennen tasoristeystä olevat rautatiestä varoittavat liikennemerkit. Radanpitäjän vastuulla on tasoristeyksessä oleva varoituslaite ja tasoristeysmerkki.
6. Tien kunnossapito. Tienpitäjä vastaa tien kunnossapidosta ml. aurauksen kohdalla ja odotustasanteen hoitaminen. Tasoristeyskannen polanteesta ilmoitettava radanpitäjälle.
7. Ei liittymiä radan lähellä. Lähellä rataa olevat kiinteistö- ja tieliittymät kannattaa yrittää siirtää etäämmälle radasta.
8. Yleinen ajotapa. On elämän arvoista kunnioittaa junaa, ja muita tiellä liikkuja.

Tasoristeyksessä juna ei pysähdy – pysähdy sinä!

ELY-keskukset avustavat yhteensä 13 miljoonalla

Valtion talousarviossa on vuodelle 2012 varattu yksityisteiden valtionavustuksiin yhteensä 13 miljoonaa euroa (tieto joulukuussa 2011). Yksityistielain mukaisissa avustuksissa palataan tänä vuonna ikään kuin normaali-ehtoihin tien avustuskelpoisuuden suhteen, koska määräaikainen laki merkittävien puukuljetusteiden avustusmahdollisuudesta päättyi.

JUKKA LYTYINEN

Keski-Suomen ELY-keskus

Määrärahojen vähentyessä on todennäköistä, että avustukset suunnataan välttämättömiin kohteisiin tien liikennöitävyyden säilyttämiseksi ja vaurioitumisen estämiseksi.

ELY-keskuksen myöntämä avustusta tien parantamiseen voi hakea valtionavustuskelpoisen tien tiekunta.

Muistutetaanpa heti aluksi siitä, että parantamishankkeiden suunnittelussa kannattaa ilman muuta käyttää ammattitaitoista suunnittelijaa. Tie kuntien kannattaa pyrkiä varmistamaan suunnittelijan kokemuksesta esimerkiksi referenssitietoja pyytämällä.

Seuraavassa on tiivis tietopaketti valtionavustusasioiden perusteita tiekunnille ja kaikille muillekin asioiden parissa toimiville.

Tietopaketti yksityisteiden valtionavustuksista

1. Tie kunta voi hakea avustusta yksityistien parantamiseen tai erityiskohteen kuten lossin tai talvitien ylläpitoon ja

kunnostamiseen. Avustukset ovat harkinnanvaraisia ja myöntämisen ehtona on, että tie on ELY-keskuksen päätöksellä todettu valtionavustuskelpoiseksi

2. Mikäli valtionavustuksen hakeminen on ajankohtaista, tutustu ennakolta ohjeisiin, erityisesti internet-sivujen kautta saataviin tietoihin ja hakemuslomakkeisiin:

www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Yksityistieavustukset

Sieltä on myös saatavilla Liikenneviraston ohjejulkaisu "Yksityisteiden valtionavustukset".

Hakemukset kannattaa laittaa vireille hyvissä ajoin ennen suunniteltua hankkeen toteutusvuotta.

3. Valtionavustuskelpoisia ovat sellaiset autolla-ajokelpoiset yksityistiet:

- jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta
- jolla on paikkakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys tai
- joka toimii pysyvän asutuksen pääsytienä vähintään kilometrin matkalla ja jonka vaikutuspiirissä on vähintään kolme pysyvästi asuttua taloutta

Valtionavustuskelpoinen ei ole sellainen tien osa, joka on pelkästään maa- tai metsätalouskäytössä tai johtaa vain vapaa-ajan asuntoihin tai sijaitsee asemakaava-alueella.

4. Jos tiekunnalla ei ole aiempaa päätöstä tien avustuskelpoisuudesta, tulee sitä hakea ensiksi. Samoin myös mikäli tien tiedoissa – esim. tiehen kuuluvat tieosat tai asuttujen talouksien sijainti/määrä – on olennaisia muutoksia.

5. Tie kuntien on hyvä muistaa, että parantamishankkeen käynnistämistä ja esimerkiksi valtionavustuksen hakemisesta tulee päättää tiekunnan kokouksessa.

6. Valtionavustukset kohdennetaan yksityisteiden parantamishankkeisiin. Tätä harkinnanvaraista avustusta voi hakea:

- siltojen ja suurien rumpujen peruskorjaukseen
- tien tulva- tai routavaurioiden korjaamiseen
- tien kantavuuden ja kuivatusjärjestelmän parantamiseen
- tien liikenneturvallisuuden parantaminen

7. ELY-keskuksen avustuspäärahat riittävät vain osalle hakijoista. Hakemusten käsittelyssä arvioidaan mm. tien parantamistarvetta, hankkeen sisältöä, kiireellisyyttä ja avustuksen vaikuttavuutta.

8. Mahdolliseen avustukseen oikeuttavia kustannuksia ovat hankkeen suunnittelusta, parantamistyön toteutuksesta ja valvonnasta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset.

9. Määräaikainen avustusmahdollisuus puutavarakuljetusten kannalta merkittäville yksityisteille päättyi vuoden 2011 lopussa. Avustusta saaneiden hankkeiden toteuttaminen on mahdollista vielä kahden vuoden ajan.

10. Harkinnanvaraista parantamisavustusta ei myönnetä esimerkiksi tien kunnossapitoluonteisiin töihin. Samoin uuden tien tekemiseen tai siihen verrattavaan tien tason parantamiseen valtionavustusta ei myönnetä.

11. Muista liittää parantamisavustushakemukseen: 1) hankkeen suunnitelma ja työselitys, 2) suunnitelmakartta, josta ilmenee havainnollisesti parantamiskohteen sijainti, 3) hankkeen suoritepohjainen kustannusarvio arvonlisäverollisena, 4) tiekunnan kokouspöytäkirja (jossa päätös avustuksen hakemisesta), 5) arvio tiekunnan omaa työtä tehtävistä työmääristä ja 6) mahdolliset muut lausunnot tai luvat.

12. Neuvontaa yksityisteiden valtionavustuksista myös puhelimitse Liikenteen asiakaspalvelusta p. 0206 90303 (ma-pe 9-16).

Puuhuolto-rahoiduksella käyntiin yli tuhat parantamishanketta

KAI PAAVOLA

Keski-Suomen ELY-keskus

Vuosina 2009–2011 avusta voitiin myöntää sellaisten yksityisteiden parantamiseen, joilla oli puutavarakuljetuksen kannalta huomattava merkitys. Tämän määräaikaisen lakimuutoksen aikana moni yleisten avustuskelpoisuusehtojen ulkopuolelle jäävä tie kunta pystyi käynnistämään parantamishankkeen, joka muuten olisi voinut jäädä kokonaan toteutumatta.

ELY-keskuksilla oli varattu vuosittain 10 miljoonaa euroa tällaisten puuhuoltohankkeiden rahoittamiseksi kolmen vuoden ajaksi. Koko maassa on tehty puuhuolto-rahoiduksen avustuspäätöksiä yhteensä 1050 tiekunnan tien parantamishankkeeseen (tilanne 23.11.2011).

Puuhuolto-rahoidetut valtionavustuspäätökset tien parantamiseen

ELY-keskus	Vuosi	Myönteiset päätökset (kpl)	Myönnetty valtionavustus yhteensä (€)
Etelä-Pohjanmaa	2009–2011	83	3 066 000 €
Kaakkois-Suomi	2009–2011	95	1 994 000 €
Keski-Suomi	2009–2011	109	2 880 000 €
Lappi	2009–2011	44	1 985 000 €
Pirkanmaa	2009–2011	76	2 650 000 €
Pohjois-Pohjanmaa	2009–2011	92	3 950 000 €
Pohjois-Savo	2009–2011	297	8 117 000 €
Uusimaa	2009–2011	197	2 567 000 €
Varsinais-Suomi	2009–2011	57	2 267 000 €
Yhteensä		1050	29 476 000 €

Tilanne 23.11.2011 / lähde Keski-Suomen ELY-keskus

YIT

Täyden palvelun ratkaisuja tiekunnille.

yit.fi/kunnossapito

Ota yhteyttä:

Kari Petäjäkangas
Aluepäällikkö
puh. 044 068 5055

Aki Nisula
Aluepäällikkö
puh. 040 823 2803

Keijo Lehtikangas
Aluepäällikkö
puh. 040 830 4721

Sonja Nurmi: Metsäkeskus Pirkanmaa

Voimakkaassa kasvussa oleva energiapuun käyttö lisää kuljetussuoritteita myös pientieverkostolla.

Metsäkeskus uudistui vuodenvaihteessa

Vuoden 2012 alusta 13 alueellista metsäkeskusta yhdistyivät Suomen metsäkeskukseksi. Samalla muodostettiin kaksi yksikköä; julkisen palvelun yksikkö ja liiketoimintayksikkö. Näin jatketaan vuoden 2014 loppuun asti, jolloin liiketoimintayksikkö eriytyy täysin omaksi organisaatioksi.

TEUVO TAURA,
metsäpalveluasiantuntija
Metsäkeskus
Metsäpalvelut Länsi-Suomi

Julkisen palvelun yksikössä alueellisuus jatkuu entisellään eli alueyksiköitä on 13. Keskuspaikka on Lahdessa. Julkisen palvelun yksikkö tuottaa palveluja valtion varoin sekä metsänomistajilta perittävillä palvelumaksuilla.

Liiketoimintayksikössä alueyksiköiden määrä pudotettiin kuuteen. Keskusyksikölle etsitään tiloja pääkaupunkiseudulta. Liiketoimintayksikkö tuottaa palveluja liiketaloudellisella periaatteella. Liiketoimintayksikön nimi on Metsäkeskus Metsäpalvelut.

Julkisen palvelun yksikön tehtävänä on metsätalouden edistäminen

Julkisen yksikön päätehtävät ovat metsätalouden sekä siihen liittyvien elinkeinojen edistäminen, metsävaratie-

don kerääminen, metsälain valvonta, kestävän metsätalouden rahoituslain mukaisen hankkeiden rahoittaminen sekä rahojen käytön valvonta.

Organisaatiomuutoksen ohessa myös palveluita uudistetaan. Tämän vuoden loppupuolella otetaan käyttöön Metsään.fi -asiointipalvelu, jonka kautta metsänomistaja voi tarkastella verkossa oman metsänsä tietoja sekä pyytää tarjouksia mm. metsänhoitotoista.

Yksi tärkeimmistä edistämisen painopisteistä metsien

hyödyntämisen lisäämisen ohella on pientieverkosto, koska valtaosa puunkuljetuksista lähtee liikkeelle yksityisteitä pitkin. Totuttuun tapaan kunnostamisen tarpeessa olevalle metsätielle rahoitusta haetaan jatkossakin sen alueyksikön viranomaiselta, jonka alueella tie sijaitsee. Rahoitusehdot ovat edelleen entiset.

Uutta Kemeraa on odoteltu jo useita vuosia, mutta vieläkin ei ole tietoa siitä milloin se tulee ja minkälaisia muutoksia se tuo tullessaan. Nykyiset rahoitusehdot ovat kuitenkin yksityisten tieosakkaiden kannalta varsin hyvät, joten uutta Kemeraa ei kannata jäädä odottelemaan, mikäli tie on parantamisen tarpeessa. Kemera-tukien verollisuuteen tuli kuitenkin vuodenvaihteessa muutos eli tuet ovat nyt metsänomistajille verotettavaa tuloa.

Metsäkeskus Metsäpalvelut kehittää palveluitaan - uusia palveluja myös tiekunnille

Metsäpalvelut-yksikön strategiaa ja tuotteita on valmisteltu noin vuoden ajan. Organisaatiota keventämällä ja toimintatapoja muuttamalla metsäkeskuksen liiketoimintayksikkö tuottaa jatkossakin laadukkaita ja hinnaltaan kilpailukykyisiä palveluja metsänomistajille sekä yksityisteiden tiekunnille koko maassa. Henkilöstön määrä on noin 250.

Metsäkeskus tunnetaan vahvana valtakunnallisena osaajana metsäteiden rakentajana ja perusparantajana, suometsien kunnostusajitta-

jana sekä metsäsuunnitelmiin laatijana. Jo muutaman vuoden ajan ELY-keskuksen rahoittamien yksityisteiden perusparantamiset ovat myös kuuluneet palveluvalikoimaan. Nämä tuotteet tulevat olemaan Metsäpalvelut-yksikön selkäranka jatkossakin, mutta myös uusia palveluja on kehitetty. Suometsissä siirrytään kokonaisvaltaiseen palveluun, jolloin vesitalouden järjestelyjen lisäksi hoidetaan myös tarpeelliset hoito- ja hakkuutyöt yhteistyökumppaneiden avulla, mikäli metsänomistaja niin haluaa.

Yksityisteiden tiekunnat voivat tilata Metsäpalvelut-yksiköltä jatkossa tiekunnan hallinnon hoitamiseen liittyviä palveluja, joko koko hallintopalvelupaketin tai yksittäisiä palveluja, esimerkiksi tiemaksujen laskutuksen tai kirjanpidon. Erityisesti metsäteiden tiekunnista uskotaan saatavan paljon asiakkaita tiekuntapalvelujen käyttäjiksi, sillä talkootyöläisiä ei tahdo enää löytyä.

Tiekunnat tietävät tienhoidon tärkeyden, mutta ilman säännöllistä asioiden hoitoa ja yksikkömaksujen koontia se ei onnistu. Tieyksikkölaskelmien uudelleen laskenta sekä laskelmien ajan tasalla pitäminen kuuluvat myös yksityisteiden tiekunnille tarjottaviin palveluihin. Lisäksi yksityisteiden siltojen suunnittelu ja rakennuttaminen kuuluvat tuotevalikoimaan.

Muita metsäpalvelujen tuotteita ovat luonnonhoitohankkeet, metsätilojen arvonmääritykset, metsäve-roilmoituspalvelu ja siemen-tuotanto.

OMALLA TIELLÄ ON VASTUUSSA MYÖS MUISTA.

SUOMEN TIEYHDISTYKSEN JÄSENEÄ saat yksityisen tiekunnan vastuuvakuutukset jäsenhintaan. Soita 010 19 15 00. Voit myös tutustua vakuutuksiin osoitteessa if.fi/tieyhdistys

Ole huoletta. Me autamme.

if.fi
010 19 15 00

Kunnatkin käyttämään tieisännöitsijän palveluja

Yksityistielain mukaisia tehtäviä varten kunnassa tulee olla tielautakunta tai jokin muu monijäseninen toimielin. Hallinnolliset päätökset sekä niiden valmistelun ja esittelyn kunta voi antaa joko toisen kunnan hoidettavaksi tai hoitaa niitä yhdessä muiden kuntien kanssa. Näitä tehtäviä kunta ei voi antaa ulkopuolisten hoidettavaksi. Sitä vastoin ulkopuolista toimijaa voidaan käyttää monissa muissa tehtävissä, kuten esimerkiksi tieyksiköinnin tekemisessä.

JARI KÄRKKÄINEN

Siilinjärvellä toimitukset hoitaa maaseutulautakunnan tiejaos, jossa on kolme jäsentä. Esittelijänä ja sihteerinä toimii maaseutussihteerinä. Vuodessa on keskimäärin viisi toimitusta, kiireisimpinä vuosina toimituksia voi olla toista kymmentä.

Siilinjärvellä on käytetty tieisännöitsijän palveluja jo vuodesta 2003 lähtien. Tämä on mahdollistanut sen, että toimitusruuhkia ei ole ollut yhtenäkkään syksynä. Tieisännöitsijä mm. selvittelee tieoikeudet, jotta tielautakunta

on toimivaltainen käsittelemään asiaa toimituksessa. Jos on kyse uuden tiekunnan perustamisesta, tieisännöitsijä laatii tieyksikkölaskelman toimitukseen.

Tieisännöitsijä on myös toimituksessa läsnä asiantuntijana, joka pystyy tarvittaessa välittömästi tekemään yksikkölaskelmaan muutoksia. Koska tiejaoksen esittelijällä on kaikki tarvittavat aineistot toimitusta varten valmiina, pystytään saman päivänä pitämään kolmesta neljään toimitusta.

Vuodesta 2000 lähtien Siilinjärvellä on tehty noin 60

Erkki Väätäinen Siilinjärvellä suosittelee kuntia rohkeasti käyttämään tieisännöitsijän palveluja, tällä tavalla saadaan asiat rullaamaan sujuvasti.

yksityisteiden perusparannusta. Lähes kaikki tärkeät yksityistiet on perusparannettu kertaalleen kunnan ja

valtion rahoituksen turvin. Tieisännöitsijän käyttäminen perusparannushankkeiden yhteydessä on mm. mahdol-

listanut yhteishankinnat, jolla on saavutettu merkittäviä säästöjä teosakkaille.

Siilinjärvellä yksityisteiden avustusperusteet uusittiin vuonna 2010. Avustusperusteet pohjautuvat samaan luokituksen ja pisteytykseen, jota myös valtio käyttää. Päätös uudesta luokituksesta lähetettiin tiekunnille keväällä 2011 ja samana vuonna maksettiin avustukset uusilla perusteilla. Tieisännöitsijän rooli oli erittäin merkittävä avustus perusteiden laatimisessa. Se mahdollisti

myös sen, että uusi avustusjärjestelmä pystyttiin ottamaan nopeasti käyttöön.

Maaseutussihteerinä **Erkki Väätäinen** näkee tärkeänä, että kaikissa Suomen kunnissa mentäisiin avustusperusteissa samankaltaiseen pisteytykseen ja sitä kautta luokituksen. Maaseutuhallinnon uudistuksen ja kuntaliitosten myötä olisi edullista, jos kunnilla olisi yhteinen avustusjärjestelmä. Maaseutuhallinnon uudistus vuonna 2012 koskettaa pelkästään Pohjois-Savossa 14 kuntaa.

Siilinjärven yksityistiet

Siilinjärven kunnan tieavustukset vuonna 2011 olivat 102 000 euroa.

Siilinjärvellä on yli puolen kilometrin mittaisia avustettavia yksityisteitä noin 300 km ja 160 kpl. Näistä valtion avun piirissä olevia liikenteellisesti merkittäviä yksityisteitä on noin 200 km ja 60 kpl

Kunta avustaa perusparannushankkeita 15 % kustannusarviosta valtion avustamille teille, ehtona myös valtion avustus perusparannukseen.

Kunnossapitoavustuksia myönnetään yksityistielle, jonka vaikutusalueella asuu vähintään yksi pysyvä asukas ja tietä käytetään pysyvän asutuksen pääsytienä vähintään 500 m.

Tienpidon suuri riski on vahingonkorvausvastuu

Pahimmillaan korjaimatta jätetty rikkinäinen silta- tai kaiderakennne voi aiheuttaa polkupyöräilijän kaatumisen ja sen seurauksena pysyvän päävamman. Vakavien henkilövahinkojen korvaukset saattavat nousta satoihin tuhansiin euroihin.

MARKKU TURSA, ELINA KASTEENPOHJA

Ajourassa oleva irtokivi tai kuoppa ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita vahingonkorvausvelvollisuutta. Jotta vahingonkorvausvelvollisuus syntyy, täytyy seuraavien kohtien täytyä:

- vahinko on tahallinen tai tuottamuksellinen
- vahinko on aiheutunut teon tai laiminlyönnin tuloksena
- toiselle henkilölle tai ympäristölle on aiheutunut vahinkoa
- teolla ja vahingolla on selkeä syy-yhteys.

Tienpitäjän vastuu syntyy tienpitovelvollisuuden rikkomisesta. Yksityistielain mukaan tie on pidettävä sellaisessa kunnossa kuin sen tarkoitus ja siitä tuleva hyöty edellyttävät ottamalla kuitenkin huomioon, ettei kunnossapidosta aiheudu teosakkaalle kohtuuttomia kustannuksia. Jos tienkäyttäjälle sattuu vahinko sen seurauksena, että tienpidossa todetaan huolimattomuutta tai laiminlyöntejä, tiekunta

Tienpidossa on tapahtunut vakava laiminlyönti.

on velvollinen korvaamaan vahingon. Vahingonkorvausta voidaan sovitella, tahallisesti aiheutetusta vahingosta vain erityisillä syillä.

Tyypillisimmillään korvausvelvollisuus syntyy tiessä olevaan kuoppaan ajaneen auton vaurioitumisesta. Niiden lisäksi teillä sattuu muunkinlaisia korvausvelvollisuuden aiheuttamia vahinkoja. Toisinaan erilaiset rakenteet, kuten kaiteet tai siltaraitit irtoavat ja autot vahingoittuvat. Myös huolimattomasti poistettu jää tai lumi saattaa aiheuttaa auton vaurioitumisen.

Tiekuntien kannattaakin miettiä, mikä on vahinkoriski tiekunnan tiellä. Eli mikä on vahingon todennäköisyys ja mikä on vahingon vakavuus. Samalla mietitään, mitä voidaan tehdä riskien vähentämiseksi tai kokonaan poistamiseksi. Riskejä voidaan hallita torjumalla suurimpia riskejä, varautumalla vahinkoihin esim. varoittamalla vaarasta liikennemerkein. Tienpitäjän vastuuta voidaan myös siirtää vakuuttamalla.

Vakuutuksia on hyvin monenlaisia vakuutusyhtiöstä riippuen. Toisilla vastuuvakuutus kattaa kaiken tyyppi-

set vahinko- tai vastuutilanteet. Toisilla vakuutusturva on jaettu osiin, joista tiekunta voi valita itselleen tarpeelliseksi kokemansa vakuutus-tyypin.

Yksityisen tiekunnan vastuuvakuutus koostuu kolmesta turvasta, toiminnan vastuuvakuutuksesta, hallinnonvastuusta ja oikeusturvasta. Toiminnanvastuuvakuutus on yleisin ja sillä korvataan yleisimmin juuri ajoneuvoille aiheutuvia esinevahinkoja sekä esimerkiksi juuri pyöräilijöiden henkilövahinkoja.

Hallinnonvastuu kattaa tiekunnan toimitsijamiehen

ja hoitokunnan jäsenen henkilökohtaisen taloudellisen vahingonkorvausvastuun. Hallinnonvastuusta korvattava vahinko syntyy useimmiten sen johdosta, että toimihenkilö laiminlyö hakea määräjassa avustusta esimerkiksi tien kunnossapitoon, jolloin tiekunnalle itselleen aiheutuu taloudellinen vahinko. Hallinnonvastuuvahingot ovat tiekunnissa kuitenkin varsin harvinaisia.

Oikeusturvavakuutus puolestaan korvaa tiekunnan asianajo- ja oikeudenkäyntikuluja, jotka aiheutuvat lakimiesavun käyttämisestä riita-

rikos- tai hakemusasioissa. Oikeusturvavahingot voivat liittyä esimerkiksi erimielisyyksiin tienpitoa tai korjaustyötä hoitavan urakoitsijan kanssa.

Kannattaa muistaa, että kaikki tiellä sattuvat vahingot eivät aina johdu huonosta tienpidosta. Tieliikennelaki velvoittaa tielläliikkujaa noudattamaan liikennesääntöjä, liikkumaan olosuhteiden edellyttämällä huolellisuudella ja varovaisuudella vaaran ja vahingon välttämiseksi. Vastuu vahingosta voi olla myös siis tienkäyttäjällä itsellään.

Vaajasaloon on talvisin jääolosuhteiden salliessa jäätie henkilö- ja pakettiautoliikenteelle. Lossiyhteys saarelle on läpi vuoden.

Tiekuntien yhdistäminen Vaajasalossa

Kuopion kupeessa, kaupungin itäpuolella sijaitsee noin tuhannen hehtaarin Vaajasalon saari. Saarella on runsaasti loma-asutusta ja pysyvää asutusta aina maatiloista mummonmökkeihin. Vuoteen 2007 saakka saarella oli 10 tiekuntaa.

JOUKO RUOTSALAINEN

Teitä saarella on kaikkiaan lähes 20 km, josta yleistä maatietä on 3 kilometriä lopun ollessa yksityisteitä.

4,2 kilometrin jäätie kuuluu Vaajasalon yksityistiehen ja myös sen hoito kuuluu tiekunnalle. ELY-keskus antaa avustusta jäätien ylläpitoon 65 % kustannuksista jälkikäteen. Lisäksi Kuopion kaupunki avustaa kunnossapitoa.

Saarelle on lossiyhteys Korttesalmen lossin kautta läpi vuoden. Talvisin, kun jääolosuhteet sallivat, henkilöauto- ja kevyt pakettiautoliikenne kulkevat jäätien kautta rantautuen Itkonniemen kärkeen Kuopiossa.

Joskus vuosittain selvitettiin myös suoraa lossiyhteyttä kaupungin ja saaren välille. Hanke kaatui tuolloin saarelaisille tulevan omavastuuosuuden suuruuteen. Hankkeen vetäjien mukaan 20 %:n omavastuuosuuden kattamiseen ei silloisessa Tiehallinnossa hyväksytty maksullista lauttaa eli eräänlaista tietullia.

Vaajasalon saarella asuvien lisäksi jäätieellä on suuri merkitys myös muulle itään, Joensuun ja Vehmersalmen suunnille suuntautuvalla liikenteelle. Jäätie lyhentää kyseiseen suuntaan liikuttaessa matkaa noin 20 km.

Tielaitos teki liikenteen seurantamittauksen jäätieellä maaliskuussa 2005, jolloin liikenne vuorokausitasolla oli yli 1.400 ajoneuvoa. Viime maaliskuussa Kallansilloilla 5-tiellä tapahtuneen suuren 60 auton ketjukolarin jälkeen Vaajasalon jäätie veti lävitseen muutamassa tunnissa noin 4.000 ajoneuvoa.

Saaren tiekuntien yhdistäminen

Vuoden 2007 alkupuolella tuli ajatuksia tiekuntien yhdistämisestä. Alahovin viinitilan isäntä **Risto Hallman** alkoi selvittää asiaa ja otti yhteyttä asiantuntijoihin, joiden kanssa selvitettiin mahdollisuuksia asian eteenpäin viemiseksi. Samaisen vuoden lokakuussa tiekunnat päättivät hakea toimitusta Kuopion kaupungin tekniseltä lautakunnalta saaren yhdeksän tiekunnan yhteen liittämiseksi.

Alahovin tiekunta perustettiin 1984 valmistuneen metsäautotien ja Alahovin maatilalan perustalle. Osakkaina olivat maanomistajat ja kaksi huvilanomistajaa. Vahvan vesiliikenteen takia Kuopion puoleisen rannan tieasiat olivat olleet lievästi sanoen rempallaan. Valitettavasti samaa oli sanottava uuden tien suunnittelusta ja rakentamisesta. Tien hoidosta vastanneet **Kyösti Lehikoinen** ja allekirjoittanut joutuivat haasteellisen työn eteen”, Risto Hallman kertoo.

”Alahovin Viinitilan toiminnan alettua 1995 tien käyttö moninkertaistui ja tien linjauksia parannettiin. Useana vuonna tehtiin pieniä peruskorjauksia ja kalliomurskettä on ajettu pintaan lähes joka vuosi. Käyttäjät lisääntyivät huomattavasti vuonna 2000, kun alueelta myytiin noin 20 loma-asuntotonttia. Heille perustettiin oma Kivensilmän tiekunta, joka hallinnoi huvila-alueelle vievää tietä. Kyösti Lehikoinen ryhtyi tiekunnan puheenjohtajaksi. Hyvä tuli siitäkin sakarasta, kiitokset pyyteettömästi työstä Kyöstillä.”

”Eräällä metsästysretkellä 2000-luvun alussa istuin Jukka Tiaisen kanssa ”mehäkävillä” ja siinä syntyjä syviä ihmetellessämme mietimme, miksi Korttesalmen lossi menee itään vaikka 90 % porukasta on menossa Kuopion keskustaan eli länteen. Tämä ajatus poiki jopa kaupungin teettämän selvityksen uudesta lossireitistä keskustasta Vaajasaloon. Hanketta olisi vetänyt silloin kaikkien saarelaisten omistama Vaajasalon tiekunta. Laskelmat perustuivat läpikululiikenteeltä saatavaan tulo- ja kulu- ja tiekunnan kantama riski olisi tullut liian suureksi”, Hallman muistelee.

”Uutta lossia emme saaneet, mutta käydessäni Tieyhdistyksen tilaisuudessa Kuopiossa ajatukseni yhdestä isosta tiekunnasta Vaajasalossa kirkastui. Kannatus oli lähes sataprosenttinen, tietysti tieasioissa täytyy olla joku vastarannan kiiski. Niin meilläkin, saaren pienin tiekunta jäi omilleen. Kaupungin avustuksella operaatio onnistui loppujenlopuksi hienosti vaikka raastuvassakin käytiin. Valittajat maksoivat aluksi noin sadan vuoden tiemaksuja vastaavan summan. Tiekuunnalla on mennyt hyvin sopuisasti, liekö syynä, että käytännön asioita hoitaa tieisäntä **Jouko Ruotsalai-**

nen Kuopion länsilaidalta ja hoitokunnan puheenjohtajana toimii saarelainen **Jukka Tiainen**, joka itse ei ole tiekunnan osakas”, Risto Hallman arvioi.

Avustuksia myöntävän Kuopion kaupungin yksityistiesihteerin **Annele Pesonen** sanoo, mitä teiden yhdistäminen parhaimmillaan tuo tiekunnalle:

”Kun tien pituus kasvaa, yksikkökustannukset pienenevät. Samalla kunnossa-pitokaluston käyttö tehostuu. Hallinto keventyy, kun kokousten määrä pienenee. Hallintokulut siis laskevat ja saattaa olla helpompaa löytää henkilöitä toimielimiin ja syntyy vaihtuvuutta. Joissakin tapauksissa myös valtionavustukset kilometreissä kasvavat.”

Kuinka tiekuntien yhdistäminen tehtiin?

Aluksi kutsuttiin kaikki tiekunnat koolle ja keskusteltiin mahdollisesta yhdestä tiekunnasta. Keskustelussa käytiin läpi, mitä päätöksiä pitää tehdä omissa tiekuntien kokouksissa, jotta voidaan ryhtyä tiekuntia yhdistämään. Yhdeksän tiekuntaa teki päätöksen, että laiteetaanpa niin sanotusti lapiot yhteiseen varastoon ja tehdään yksi tiekunta saaren.

Vuoden 2007 lokakuussa

oitiin sitten valmiita hakemaan tietoisuutta Kuopion kaupungin teknisen lautakunnan tiejaostolta. Tiekuunnalle tehtiin yhteiset säännöt, jotta voidaan jo ennakkoon suunnitella mahdollisimman paljon kunnostus- ja hoitotoimia sekä tällä tavoin välttyä mahdollisilta erimielisyyksiltä.

Tietoimituksessa valittiin jokaisesta tiekunnasta yksi henkilö hoitokuntaan, vaikkakin laki sanoo, että hoitokunnassa tulee olla 3 vakinaista ja 2 varajäsentä. Aluksi ajateltiin kuitenkin toimia hiukan laajemmalla hoitokunnan jäsenmäärällä. Samalla tultaisiin kaikissa tiekunnissa tutuiksi sekä kaikkien tiekuntien ääni kuuluisi. Nyt on toimittu neljä vuotta. Seuraavassa vuosikokouksessa tarkastellaan taas hoitokunnan vahvuutta. Joku on jo sanonut, että on ollut avartavaa tämä aika tiekunnan hallinnossa, mutta nyt on aika antaa jollekin toiselle näköalapaikka yksityistien hallinnollisiin tehtäviin.

Vaajasalossa ollaan tyytyväisiä nykytilanteeseen, vaikka lossia ei kaupungin puolelle saatukaan. Mitä tuokaan sitten tullessaan saaren tieasioihin maakuntakaavassa oleva Joensuun-tien linjaus Vaajasalon kautta, sen sitten tulevaisuus näyttää.

Tietoa tienpitoon

JAAKKO RAHJA,
Tieyhdistys

Seuraavassa on lyhyttä mainintaa kirjoista ja nettisivuista, joista voi olla suurtakin apua ja hyötyä:

1. Kirja Yksitystien parantaminen – suunnittelun ja parantamisen perusteet. Julkaisijana Suomen Tieyhdistys 2010. Osa kirjasta löytyy myös sähköisenä Tieyhdistyksen sivustolla www.tieyhdistys.fi. Tähän kirjaan on koottu aiemmin varsin hajallaan ollutta tietoa tien parantamisen suunnittelusta ja toteutuksesta. Kirja on oiva perusteos. Ei tietenkään kaiken kattava, mutta ohjaa kirjan lopussa olevan laajan luettelon avulla muihin tietolähteisiin.
2. Kirja Yksitystien teiden kunnossapito. Julkaisijana Tiehallinto (nykyisin Liikennevirasto) 1999. Kirjaa ei saa enää paperiversiona, mutta tätä kirjoitusta tehtäessä se löytyi vielä internetissä käyttäen hakusanana kirjan nimeä. Opas on monessa kohdin edelleen varsin hyvä ovi yksitystien kunnossapidon salaisuuksiin.
3. Kirja Yksitystien kunnossapito. Julkaisijana Suomen Tieyhdistys 2012. Tämä opas ilmestyy kesällä 2012. Kirja on toisaalta uudistettu versio edellä mainitulle Tiehallinnon 1999 tekemälle julkaisulle, mutta toisaalta siinä on myös jotakin uutta.
4. Metsätieohjeisto. Metsäteho 2001. Kyseessä on oivallinen kansio, joka koostuu tekstiosasta, liiteosasta ja koulutusaineistosta. Koulutusaineisto on saatavissa myös kalvosarjana. Opas löytyy netistä Metsätehon sivulta www.metsateho.fi.
5. Metsätien kunnossapito. Julkaisijana Metsätalouden kehittämiskeskus Tapio 2003. Käteväkokoiseen (A 5)

oppaaseen on koottu selkeät ja nopeasti sisäistettävät ohjeet metsätien kunnossapidon tekniikasta ja tiekunnan toiminnasta. www.tapio.fi

6. Tiekuunta ja tieosakas 2007. Julkaisijana Suomen Tieyhdistys. Opaskirja antaa rukiiset eväät ennen kaikkea yksitystien tiekunnan hallinnon hoitamiseen. Liitteenä on mm. yksityistielaki. Teknisiä tienpitoasioita opas käsittelee vähemmän. Kirja on päivitetty 2008 ja on edelleen ajan tasalla. Tieyhdistys päivittää kirja aina, kun laki- ym. asiat muuttuvat riittävän paljon.

7. Yksityisen tien kunnossapidon ohjekortit. Julkaisijana Tiehallinto (nyk. Liikennevirasto). Sähköisessä ohjekortistossa käsitellään lähinnä yksityisten teiden kunnossapitoon ja parantamiseen liittyviä töitä, joiden tekeminen ei yleensä vaadi suunnitelman laatimista. Kortteja on 33 kpl ryhmiteltynä pääosikoiden mukaisesti. Ohjekortit ovat Liikenneviraston kotisivulla www.liikennevirasto.fi sen verran monen polun takana, että parhaiten löytyy netissä käyttäen hakusanana julkaisun nimeä.

8. Ohje Yksitysteiden valtionavustukset (Liikenneviraston ohjeita 29/2010). Tämä ohje käsittelee yksityistielain mukaisten valtionavustusten menettelytapoja ja avustusperiaatteita. On siis tärkeä, kun tiekunnassa aletaan virittelemään tien parantamishanketta. Ohje löytyy netistä verkkopuhelimen hakusanalla Liikenneviraston julkaisuja 29/1010 tai sivun <http://www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Yksitystieavustukset/Sivut/default.aspx> oikeanpuoleisesta sivupalkista.

Edellä kuvatut oppaat ja nettisivut ovat yksitystien tienpidon tekniikan kannalta ehkä eniten käytetyt. Toki muitakin tietolähteitä on, mutta noilla pääsee hyvin eteenpäin. Internetissä olevat hakuohjelmat ovat kaikin puolin mainio apuväline myös yksityistieasioiden tiedon tarvisjalle.

Tiekunnan tilien tarkastaminen

ELINA KASTEENPOHJA

Yhdistys- ja tilintarkastuslain muutoksien myötä tiekuntien tilien tarkastaminen on nostanut esille useita kysymyksiä. Voiko maallikko enää toimia tilintarkastajana?

Tarkkaan ottaen tiekuunta on Tuloverolain 5 §:n mukaan yhteisetuus, jota ei suoraan koske yhdistyslain muutos 1.9.2010.

Tiekuntien toimintaa

ohjaa yksityistielaki (Laki yksityisistä teistä 358/1962). Tilintarkastuksesta todetaan kyseisen laissa seuraavaa: "... tiekunnan kokouksessa ... voidaan ... päättää kahden henkilön määräämistä ennakoita ja jälkikäteen tarkastamaan tilitys ja antamaan kokoukselle selostus tarkastuksen tuloksesta."

Tuo tarkoittaa sitä, että:
– tiekuunta voi valita edelleen kaksi henkilöä kyseiseen

tehtävään
– nämä henkilöt voivat olla maallikoita tai ammattitilintarkastajia (KHT, HTM)

– jos ovat ammattitilintarkastajia, suorittavat tilintarkastuslain mukaisen tarkastuksen ja antavat siitä kertomuksen

– jos maallikoita, tarkastavat tilitykset ja antavat siitä selostuksen tiekunnan kokoukselle kuten yksityistielaki mainitsee

– em. selostus on vapaamuotoinen ja -sanainen

Tilityksen hyväksyy tiekunnan kokous.

Käytännön ohjeita tiekunnan kokoukseen

Tiekunnan vuosikokouksen asialistalla voi jatkossa olla:

a) joko kirjaimellisesti yksityistielain mukaisesti: "Päätetään tilityksen tarkastuksen menettelystä" ja

kokous päättää, että valitaan kaksi henkilöä tarkastamaan tilitys.

tai
b) sitten asialistalla on suoraan: "Valitaan kaksi hen-

kilöä tarkastamaan tilitys". Ei siis puhuta tilintarkastajista eikä toiminnantarkastajista, vaan käytetään yksityistielain mukaista ilmaisu.

JTA Soft

Käyttäjätavallisia IT-sovelluksia

LASSE

Helppokäyttöinen laskutusohjelma tiekunnille

Esittely: www.jtasoft.fi/tiekunnat

ASIANAJOTOIMISTO FERENDA OY
FERENDA ATTORNEYS AT LAW LTD

Yksitystie- ja vahingonkorvausasiat kokemuksella

Puh. 020 778 9592, 020 778 9580
helsinki@ferenda.fi
oulu@ferenda.fi
www.ferenda.fi

Meiltä saat tien kunnostuksen kokonaisratkaisuna

NCC on infrarakentamisen ammattilainen. Meistä saat hankkeellesi luotettavan kumppanin, joka kunnostaa tien alusta loppuun aina pohjarakenteista pintaan. Korjaamme tien rakenteen, kantavuuden ja kaadot. Kunnostamme ojat, rummut ja muut kuivatusjärjestelmät. Teemme tienpinnan kevätkuokkauksen ja pölynsidonnan. Tarvittaessa sorastamme tai asfaltoimme tien pinnan. *Tilaa meiltä koko palvelu ja saat kerralla valmiita!* Lue lisää osoitteesta: www.ncc.fi/kokonaisratkaisut.

NCC Roads Oy
Puh. 010 507 6800
www.ncc.fi

NCC

YKSITYSTIEASIOIDEN NEUVONTAPUHELIN
0200 345 20
Arkisin 9-18
0,92 euroa/min + pvm

SUOMEN TIEYHDISTYS

Yksityistietolaariin tippunutta

Suomen Tieyhdistyksen jäsenlehdessä – Tie ja Liikenne -lehdessä – on jo varsin kauan julkaistu Yksityistietolaari -nimistä palstaa.

ELINA KASTEENPOHJA

Palstalle päätyneet kysymykset poimitaan niiden moninaisten puhelinsoittojen, sähköpostien ja muiden yhteydenottojen perusteella, joita Tieyhdistykseen tulee. Monta kertaa kysyjä pohjustaa kysymystään pitkällä ja varsin perusteellisella selvityksellä taustatilanteesta. Vähäsanaisia kysyjä löytyy myös.

Kysymyksien aihepiiri vaihtelee laidasta laitaan. Useimmiten kysytään yksityistien tienpitoon liittyviä

perusasioita, kuten esimerkiksi tiekunnan kokouksen koollekutsumisesta. Joskus kysytään sellaista mihin ei aina löydykään selkeää ratkaisua. Joskus vastaus sitten lopulta löytyy maa- ja metsätalouden tai korkeimman oikeuden päätöksestä.

Yksikään kysymys ei selälänsä päädy Yksityistietolaariin. Kysymys muotoillaan yleisemmäksi ja samaan numeroon kerätään usein useampia samaan aihepiiriin liittyviä kysymyksiä.

Vastauksen suhteen pyritään olemaan varsin perusteellisia. Usein yksikertaiselta

kuulostava vastaus on vaahtunut melkoisen paljon pohjatöitä ja asian varmistelua useammalta yhteistyötaholta. Tieteknisissä kysymyksissä varmistetaan asioita Liikennevirastosta ja ELY-keskuksista. Vastaavasti valitusasioihin ja vastuukysymyksiin liittyviä lain tulkintoja kysytään juristeilta. Kysymyksestä riippuen tarvitaan vielä mahdollisesti muiden asiantuntijoiden apua ennen kuin vastaus voidaan muotoilla.

Joskus toki sattuu kömmähdyksiä ja epätasallisia ilmaisuja, mutta ne korjataan heti. Palstan aiheista versoo joskus hyvinkin paljon lukijapalautetta ja siihen toki vastataan!

Usein Kysytyt Kysymykset:

1. Kuinka tiekunnan kokous kutsutaan koolle?
2. Tarvitaanko puolisoiden välillä valtakirjaa?
3. Kuinka tieyksiköt lasketaan?
4. Kuinka monta jäsentä kuuluu hoitokuntaan?
5. Miten kokouksessa äänestetään?
6. Saako ulkopuolinen osallistua kokoukseen?
7. Mistä saa rahaa tienpitoon?
8. Kuinka tiekunta perustetaan?
9. Mitä voi tehdä, jos osakas ei maksa tiemaksuaan?
10. Minne voi valittaa tiekunnan kokouksen päätöksistä?

Vastaukset löytyvät sivulta 15

Suomen Tieyhdistyksen Yksityistie-ansiomerkki

Vihdoinkin tiekunnilla tai muilla yhteisöillä on mahdollisuus palkita yksityisteiden tienpidossa tai muussa yksityistieasiassa kunnostautunut henkilö.

Yksityistie-ansiomerkki on tarkoitettu hoitokunnan puheenjohtajalle tai jäsenelle, toimitsijamiehelle, tiekunnan osakkaalle tai jollekin muulle henkilölle, joka on merkittäväällä tavalla kunnostautunut yksityistieasioissa.

Ansiomerkki suositellaan luovutettavaksi merkin saajalle tiekunnan vuosikokouksen tai jonkin muun sopivan tilaisuuden yhteydessä. Luovuttajana toimii merkin hakijan edustaja.

Ansiomerkin myöntää Suomen Tieyhdistyksen hallituksen nimeämä Ansiomerkkitoimikunta. Ansiomerkkejä myönnetään kerran vuodessa vuoden toisella neljänneksellä. Hakuaika kyseisen vuoden osalta päättyy maaliskuun lopulla.

Ansiomerkit ja niihin kuuluvat kunniakirjat toimitetaan ansiomerkin hakijalle sen jälkeen, kun toimikunta on tehnyt päätöksensä ansiomerkkien myöntämisestä. Ansiomerkin saaneet julkaistaan Tie ja liikenne -lehdessä.

Miten haetaan?

Yksityistie-ansiomerkkiä voi hakea tiekunta tai muu yhteisö.

Hakulomake ja hintatiedot ovat saatavissa Tieyhdistyksen Yksityistiet -sivustolta www.tieyhdistys.fi/yksityis-

tiet tai ne voi tilata yhdistyksen toimistosta numerosta 020 786 1000.

Hakemuksesta tulee selvästi ilmetä ne seikat, jonka perusteella merkkiä anotaan. Hakemus osoitetaan Suomen Tieyhdistyksen Ansiomerkkitoimikunnalle.

Just sidottu

Tien pintakin vaatii jatkuvaa huolenpitoa.

Pölyn sitominen lisää liikenneturvallisuuksi ja ympäristöhaitat vähenevät. TETRAn CC Road sitoo pölyn niin asfaltilla kuin sorapäällysteellä. Kalsiumkloridiliuos estää kuoppien ja kiharoiden muodostumisen sorateilla: tie pysyy hyvässä kunnossa. Ylä- ja alamäessä.

TETRA Chemicals Europe Oy, PL 551, 67701 KOKKOLA, puh. (06) 8282 111.

Yksityistieasioiden korkeakoulu 2012

valtion, kuntien, yritysten ja yhteisöjen edustajille

Vuoden 2009 kurssilaisia tutustumassa uudella renkaanpaineen tasausjärjestelmällä (CTI) varustettuun puutavarankuljetusautoon.

Suomen Tieyhdistys järjestää jo kolmannen kerran suosituksen erityisasiantuntijakoulutuksen Yksityistieasioiden korkeakoulun keväällä 2012.

Koulutuksen on käynyt vuonna 2007 ja 2009 yhteensä 40 henkilöä julkishallinnosta, yrityksistä ja yhteisöistä. Koulutuksen tavoitteena on ollut syventää yksityistieasioiden tunte-
mista.

Kurssi koostuu kolmesta kolmipäiväisestä kurssijaksosta, niiden välillä tehtävistä väli-

tehtävistä ja muusta ohjatusta etäopiskelusta. Kurssiohjelma muodostuu mm. yksityistienpitoon liittyvästä lainsäädännöstä sekä toimitusten ja muiden viranomaistehtävien hoitamiseen liittyvistä asioista, yksityisteiden hallinnoinnista ja tieisännöinnistä, tieyksi-
köinnistä, yksityistienpidon rahoituksesta ja avustajajärjestelmistä, tienpidon teknisistä asioista ja vastuukysymyksistä.

Kurssijaksot pidetään 13.–15.3.2012 Jyväskylän seudulla, 17.–19.4.2012 Tampereen seudulla ja 28.–30.5.2012 Helsingin seudulla.

Välitehtävät räätälöidään kurssilaisten taustan ja käytännön tehtävien mukaisesti. Kurssi päättyy tutkintoon, josta saa tutkinto-

todistuksen.

Kurssilaisten osanottajamäärä on rajoitettu. Kurssille valitaan hakemusten perusteella enintään 25 osallistujaa. Hakijoilta edellytetään hyvä yksityistieasioiden perustietämys. Kurssille haku tapahtuu erillisellä hakulomakkeella. Haku päättyy 31.1.2012. Valinnasta ilmoitetaan hakijoille heti haun päätyttyä.

Kurssimaksu on 2.140 euroa + alv kattaen koulutuksen ja kurssimateriaalin lisäksi majoituksen ja täysihoidon kaikkina kurssipäivinä. Osallistujat vastaavat itse matkakuluistaan.

Koulutuksen järjestämisestä vastaa Suomen Tieyhdistys. Kurssijaksosten yksityiskohdainen sisältö viimeistellään yhteistyössä kohderyhmää edustavien organisaatioiden edustajien kanssa.

Kouluttajina ja luennoitsijoina käytetään kunkin kurssijaksos-
aihealueiden parhaita asiantuntijoita.

LISÄTIEDOT JA HAKULOMAKE

www.tieyhdistys.fi/yksityistiet

TIEDUSTELUT

Jaakko Rahja
puh. 020 786 1001
jaakko.rahja@tieyhdistys.fi

Elina Kasteenpohja
puh. 020 786 1004
elina.kasteenpohja@tieyhdistys.fi

TIKO tieisännöitsijäkoulutus syksyllä 2012

Koulutettuja tieisännöitsijöitä tarvitaan yhä enemmän tiekuntien avuksi hoitamaan lakisäateisiä kokouksia ja auttamaan niin tienpidossa kuin perusparantamishankkeissa. Tieisännöintikoulutuksen käyneet toimivat yksityisinä yrittäjinä ja tarjoavat kykijensä mukaan erilaisia palveluja tiekunnille.

Koulutus järjestetään syksyllä kolmessa kolmipäiväisessä jaksossa. Kaikki osallistuvat kaikille jaksoille ja jaksojen välissä tehdään välitöitä. Koulutuksen lopuksi on loppukoe, jonka hyväksyttävästi suorittaneet saavat diplomin.

Koulutusjaksot järjestetään seuraavasti:

Jakso I 18.–20.9.

Jakso II 30.10.–1.11. ja

Jakso III 11.–13.12.2012

Koulutuspaikkakunnat ilmoitetaan myöhemmin. Kurssimaksu on 340,00 euroa (sis. alv). Maksu sisältää täyshoidon kahden hengen huoneissa, kurssimateriaalin sekä oppikirjat.

Koulutukseen ilmoittautuminen alkaa helmikuussa 2012.

Lisätietoa ja ilmoittautumisohjeet:
www.tieyhdistys.fi/yksityistiet

onko ongelmia tieasioissa?

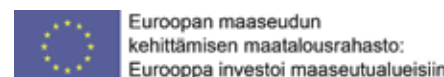
Uusi neuvontahanke Keski-Suomessa auttaa kaikissa tienpitoon liittyvissä asioissa. Neuvonta on maksutonta.

Ota yhteyttä!

Äänekoski:
Erkki Rautiainen, metsänparannusasiantuntija, 0400 344 833

Jyväskylä:
Tero Ojarinta, metsänparannusasiantuntija, 040 488 9598

Osaavat tiekunnat, taitavat toimijat – toimiva yksityistieverkko -hanke

Tietoja yksityistiestä: netissä vai tiekunnan kokouksessa?

Perusmökkiläisen piilopirtti on monesti yksityistien varrella. Sekin selviää usein vasta kun tulee kutsu tiekunnan kokoukseen tai tiemak-sulappu. Silloin alkaa kiinnostamaan, mistä löytyisi tietoa omasta yksityistiestä ja kuka sitä oikein hoitaa.

ARI KÄHKÖNEN

Tiedot Maanmittauslaitoksella

Mistähän tietojen etsinnän oikein aloittaisi? Googlettamalla selviää pian, että kun tiekunta on perustettu, on siitä tiedot merkitty Maanmittauslaitoksen ylläpitämään yksityistierekisteriin. Maanmittauslaitoksen tehtävänä on yksityistierekiste-

rin ylläpito ja tiestötietojen ylläpito osana maastotietokantaa.

Tämän tarinan tie sijaitsee Heinolan pohjoispuolella Lusissa. Maanmittauslaitoksen sivuilta selviää, että Heinola kuuluu Etelä-Suomen Maanmittauslaitostuon. Soitto sinne (Lahden asiakaspalveluun) tuottaa tiekunnan puheenjohtajan tiedot, jolta voi edelleen kysyä

Wintie

Suosittu ohjelmisto tiekuntien hallintoon

- yksiköinti - maksuunpanoluettelo
- tieyksikkömaksujen laskutus - käyttömaksut
- kokouskutsut - osoitetarrat - kirjanpito

Tutustu lisää ja lataa demoversio www.matriset.fi
Katso myös www.tiekunta.fi

UUTUUS! NetWintie
Hoida tiekunnan asiat Internetissä!

Matriset Oy Puh. 040 5589 137
sales@matriset.fi

mieltä askarruttavat tiedot (tiemaksun perusteet, tehdyt korjaukset, suunnitellut toimenpiteet, yms.) omasta tiestään. Maanmittauslaitoksesta kerrotaan, että aina tiekunnat eivät muista päivittää tietojensa. Olisikin tärkeää, että tiekunta lähettää tiedot vastuuhenkilöistään Maanmittauslaitokselle.

Kunnossapitotiedot ja kunnalliset avustukset

Heinolan kaupungin sivuilta selviää, että Heinolassa on yksityistieitä 215 kpl, yhteispituudeltaan 560 km. Heinolas-

sa asiat tuntuvat olevan hyvin, sillä suurin osa näistä (128 tietä/420 km) on kunnallisen avustuksen piirissä. Summat tosin ovat pieniä. Tiekohtaiset avustustiedot löytyvät netistä kaupungin sivuilta (teknisen lautakunnan kokouksen liite): www.heinola.fi/Dynasty/kokous/20112277-14-23108.PDF.

Tämän tarinan tien varrella on näköjään 7 vakituista asusta ja osakkaita yhteensä 47, mökkiläisiä siis suurin osa. Tien kunnossapidon on ilmoitettu maksaneen 2.800 euroa. Kunnalta on saatu

tukea 470 euroa.

Valtionavustukset peruskorjaukseen

Yksityisteillä on oikeus valtionapuun, jos ne täyttävät tietyt perusteet. Avustuksia myönnetään nykyään vain parannushankkeille. Heinola kuuluu Uudenmaan ELY-keskukseen. ELY-keskuksen sivulta (www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Yksityistieavustukset/Documents/UUS0911.pdf) löytyy tieto valtion apua saaneista yksityisteistä. Heinolassa valtionavustusta on vuonna 2011 saanut kaksi tie-

tä, toinen parantamiseen ja toinen kantavuuden parantamiseen.

Vaan...mitä jos kävisikin tiekunnan kokouksessa!

Tietoa siis löytyy internetistä ja soittelemalla. Mutta kyllä paras tapa olisi käydä tiekunnan kokouksessa ja kysellä ja kuulostella oman tien asioista. Silloin niihin voi myös vaikuttaa. Edellä olevat tiedotkin niihin vaikuttavine tekijöineen olisivat selvinneet kertakäynnillä. Milloinhan meidän tiekunnalla se kokous on...

Tiekunnan tarpeelliset tietolähteet

Tilaa suositut

- Tiekunta ja Tieosakas 2007 sekä
- Yksityistien parantaminen

Julkaisuista selviävät niin tiekunnan hallinnolliset koukerot kuin yksityistien kunnossapidon ja parantamisen suunnittelun sekä toteuttamisen perusteet.

Esko Hämäläinen
Tiekunta ja tieosakas 2007
Yksityistien hallinnon ja kunnossapidon perusteet
Liitteenä yksityistieläki
152 s., 28 €
Tieyhdistyksen jäsenille 20 €

Esko Hämäläinen
Yksityistien parantaminen
Suunnittelun ja toteuttamisen perusteet
140 s., 48 euroa
Tieyhdistyksen jäsenille 40 €

Hinnat sisältävät arvonlisäveron. Postikulut lisätään hintaan.

Tilaukset:
Suomen Tieyhdistys
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1006
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi
www.tieyhdistys.fi

Yksityisteiden vastuunkantajillekin ohjelmaa Talvitiepäivät helmikuussa Tampereella

Teiden, katujen, yksityisteiden ja kiinteistöalueiden talvikunnossapitoon ja talviliikenteeseen keskittyvä ammattitapahtuma Talvitiepäivät 2012 pidetään Tampereella keskiviikkona ja torstaina 15.-16.2.2012. Paikkana on Messu- ja urheilukeskus, aiemmin tunnettu Pirkkahallina.

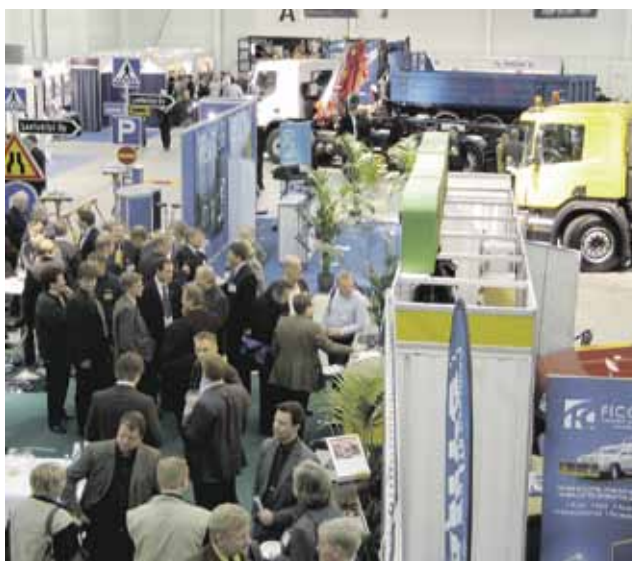
Talvitiepäivillä on molempina päivinä näyttely avoinna klo 9-16 ja työnäytökset klo 14. Yksityistietilaisuus tiekuntien edustajille pidetään torstaina 16.2. alkaen kahvilla klo 9.

Ammattitapahtuma

Talvitiepäivät on muodostunut kansainväliseksi suurkatselemukseksi. Se sisältää tien- ja kadunpidon koneiden ja laitteiden erikoisnäyttelyn, työnäytöksiä, kansainvälisen seminaarin, opiskelijatilai-

suuden sekä tilaisuuden yksityistiekuntien vastuunkantajille torstaina. Järjestäjinä toimivat Suomen Tieyhdistys, Tampereen kaupunki ja Pirkanmaan ELY-keskus.

Kongressin seminaarin (ainoa maksullinen ohjelman osa) esitelmät tulkitaan kolmella kielellä suomi/englanti/venäjä. Kansainväliseen seminaariin odotetaan 400 alan asiantuntijaa kotimaasta ja noin 15 muusta maasta. Näyttelyyn odotetaan 4 000

Talvitiepäivien näyttelyssä vierailee 4 000 - 5 000 vierasta, jotka - enemmän tai vähemmän - ovat tekemisissä teiden, katujen, yksityisteiden ja kiinteistöalueiden kanssa.

Vapaa pääsy näyttelyyn ja työnäytöksiin

Mittava ammattinäyttely on avoinna keskiviikkona ja torstaina 15.-16.2. klo 9-16. Esillä on kunnossapidon koneita, laitteita ja tekniikoita katujen, teiden, yleisten alueiden sekä kiinteistöjen ulkoalueiden hoitoon.

Näyttelyssä kävijöiden kesken arvotaan useita kävijäpalkintoja; iPad -taulutietokone, Elta radio/CD/MP3 -musiikkikeskus ja pihviveitsisarja (4 veistä ja haarukka). Arvontaan osallistuminen edellyt-

tää asiakaskortin täyttämistä ja palauttamista sisään-tulon yhteydessä olevaan laatikkoon. Asiakaskortteja saa viime kädessä sisään-tulo-ovella, mutta monet saavat ne etukäteen yritysten postittamana tai lehden välissä.

Koneiden ja laitteiden työnäytöksissä molempina päivinä klo 14 esitetään erityisesti koneuutuuksia ja työmenetelmiä.

Tiekunnille maksuton tilaisuus

Koulutustilaisuus pääasiassa Pirkanmaan yksityisteiden tiekunnille pidetään torstaina

16.2 klo 9.30-11.30. Kahvia tarjotaan ennen tilaisuutta klo 9 alkaen. Tilaisuuden aiheina ovat muun muassa valtioneapu, tiekuntien hallinto ja käytännön tienpito.

Yksityistieasioiden informaatiotilaisuus on maksuton, mutta siihen täytyy ilmoittautua ennakkoon Tieyhdistyksen osoitteella toimisto@

tieyhdistys.fi. Käytännön syistä osanottajamäärä on rajallinen.

Muutoinkin Talvitiepäiville on yleisöllä siis vapaa pääsy kaikkiin tilaisuuksiin kansainvälistä seminaaria lukuun ottamatta.

Päivistä tarkempia tietoja löytyy internetissä: www.tieyhdistys.fi

Talvitiepäivillä on työnäytöksiä, joissa yritykset voivat esitellä tuotteitaan käytännön työssä. Kuva on otettu Talvitiepäiviltä 2010, jolloin työnäytöksiä ryyditti kunnan pakkasilma.

Vastaukset sivulta 12:

1. Lähetään kokouskutsu vähintään 14 päivää ennen kaikille tieosakkaille ja käyttömaksun maksajille TAI lehti-ilmoitus paikakunnalla yleisesti ilmestyvässä sanomalehdessä ja kutsukirje toispaikkakuntalaisille.
2. Tiekuunta voi helpotta kokoustoimia siten, että puolisoien väliltä ei tarvita valtakirjaa, jos he asuvat samassa osoitteessa. Epäselvissä tilanteissa kannattaa toki pyytää.
3. Yksityistielain tienpitokustannukset tulee jakaa tiestä saatavan hyödyn mukaan. Maanmittauslaitoksen ohjeen mukaan hyöty määritetään tien käytön perusteella. Ohjekirja "Käsikirja yksityisteiden tienpidon osittelusta" löytyy maanmittauslaitoksen nettisivuilta.
4. Yksityistielain mukaan hoitokuntaan kuuluu kolme varsinaista jäsentä ja kaksi varajäsentä.
5. Kokouksessa äänestetään viimeksi vahvistettujen tieyksikkömäärien perusteella. Tarvittaessa käytetään äänimääräleikkuria.
6. Tiekuunnan kokous on tarkoitettu vain tieosakkaille ja käyttömaksun maksajille. Kokouksen luvalla myös ulkopuolinen voi osallistua siihen.
7. Tien perusparantamiseen voi hakea rahoitusta paikallisesta ELY-keskuksesta. Tien kunnossapitoon ja mahdollisesti myös parantamiseen saa tukea kunnasta.
8. Tiekuunta perustetaan aina toimituksessa. Toimituksen tekee joko maanmittaustoimisto tai kunnan tielautakunta.
9. Tie- ja käyttömaksut ovat yksityistielain mukaan suoraan ulosottokelpoisia. Varovaiselle maksajalle lähetetään ensin maksu-muistutus. Mikäli hän ei edelleenkään maksa, niin silloin voidaan saatava hakea ulosoton kautta. Ulosottoa varten tarvitaan maksu-panoluettelo ja kokouspöytäkirja, jossa maksu-panoluettelo on vahvistettu.
10. Tiekuunnan kokouksesta on 30 päivän valitusaika kunnan tielautakuntaan.

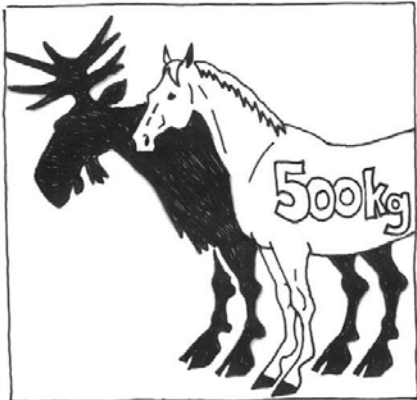

Puusillat ja meluaidat toimittaa Versowood.

versowood
www.versowood.fi

HEVONEN LIIKENTEESSÄ

HEVONEN ON LUONTOKAPPALE, JOKA ON SÄIKÄHTÄESSÄÄN ARVAAMATON JA HYVIN VAIKEA HALLITA. LIIKENTEESSÄ HEVONEN KANSSA VOI SATUA VAKAVIAKIN ONNETTOMUUKSIA, JOS RATSASTAJA SUISTUU SATULASTA MAAHAN TAI AJONEUVON PYÖRIIN. HEVONEN AUTON KONEPELLILLÄ SAA AIKAAN SAMAN TULOKSEN KUIN ISO HIRVI!

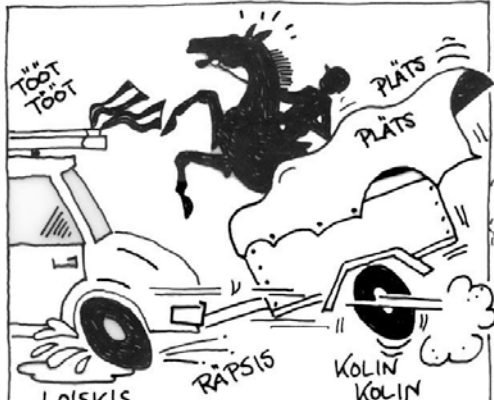

TIESITKÖ, ETÄ HEVONEN ON YHTÄ SUURI KUIN HIRVI JA JOSKUS YHTÄ ARVAAMATON.

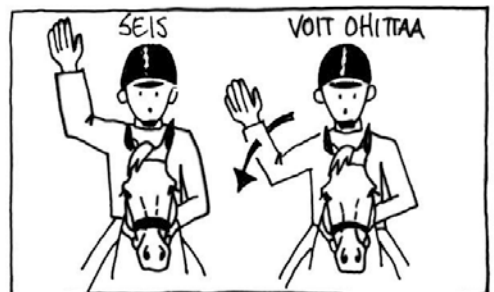
HEVONEN VOI PELÄSTÄ MYÖS

- SATEENVARJOJA
- HIIHTÄJIÄ
- MOPOJA
- LENTON PIRÄHTÄVIÄ LINTUJA JA PELÄSTYESSÄÄN LOIKATA TAKOON AJONEUVON ETEEN.

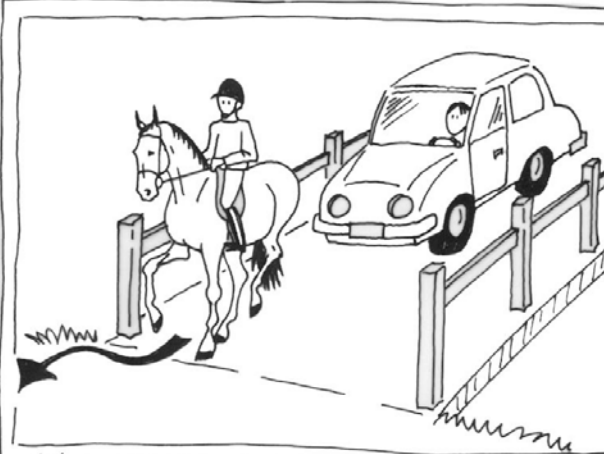

HEVONEN ON SAALISELÄIN JA PAKE-NEE UHKAA, KUTEN LIIKKUVIA ESI-NEITÄ JA KOVIA TAI YLLÄTTÄVIÄ ÄÄNIÄ. SE VOI PELÄSTÄ MM.

- AUTON KOVAA VAUHTIA
- RENKAISTA LENTÄVIÄ KIVIÄ JA VETÄ
- KOLISEVIA PERÄKÄRRYJÄ
- LERATTAVIA PRESSUJA
- LIIAN LÄHELLE TULEVAA AJONEUVOA

RATSASTAJAN KÄSIMERKIT

ANNA RATSUKOLLE AIKAA SIIRTÄ AHTAASTA PAIKASTA TIEN PIENTAREELLE.

HEVOSKULJETUSAJONEUVO EI VOI TEHDÄ ÄKKI-JARRUTUSTA, NOPEITA KIIHDYTYKSIÄ EIVÄ AJAA NOPEALLA VAUHDILLA KAARTEISIIN. OHITA HEVOSKULJETUSAJONEUVO RIITTÄVÄN KAUKAA ÄLÄKÄ AJA SEN ETEEN.

OHITA RATSUKKO RIITTÄVÄN KAUKAA HIILJAISELLA NOPEUDELLA. ANNA RATSUKOLLE AIKAA SIIRTÄ TIEN PIENTAREELLE TAI MUUTUN TURVALHISEEN PAIKKAAN OHITUKSEN AJAKSI.

MALTI ON VALTIA! ANNA HEVOSALLE AIKAA JA TILAA LIIKKUA JOUKOSSAMME LIIKENTEESSÄ!

Meidän tie

Tämä meidän tie,
näkyä, kuuluu, pölyää.
On aina läsnä.

Tämä meidän tie
tuo kotiin ja vie kylään.
On korvaamaton

'Yksilöllinen',
sanovat kateelliset
meidän tiestämme.

Ari Kähkönen

Yksityistieiden valtionavustusten neuvonta ja asiakaspalvelu
puh. 020 690 303 (ma-pe 9-16)

Rådgivning om statsbidrag för enskilda vägar
tel. 020 690 301 (må-fre 9-16)

Avustukset käsitellään alueellisissa elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksissa (ELY-keskuksissa).

Lisätietoja avustuksen hakemisesta
www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Yksityistieavustukset
www.liikennevirasto.fi

Lomakkeita
www.ely-keskus.fi/fi/Liikenne/Lomakkeet
www.suomi.fi

Tieyhdistyksen yhteystiedot yksityistieasioissa

Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A, 00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
toimisto@tieyhdistys.fi
www.tieyhdistys.fi

Yksityistieasioissa palvelevat
Toimistosihteerit **Tarja Flander**
Toimialajohtaja **Elina Kasteenpohja**
Toimitusjohtaja **Jaakko Rahja**

Yksityistieasioiden neuvontapuhelin 0200 345 20
Arkisin 9-18
0,92 euroa/min + pvm

YKSITYISTIE uutiset

Yksityistieasioiden tiedotuslehti • Julkaisija Suomen Tieyhdistys

2012

YksityistieUutiset 2012
Yksityistieasioiden tiedotuslehti

Julkaisija Suomen Tieyhdistys ry
Kaupintie 16 A
00440 Helsinki
Puhelin 020 786 1000
Faksi 020 786 1009
www.tieyhdistys.fi

Toimitusneuvosto
Elina Kasteenpohja, Tieyhdistys
Oili Kataja, Liikennevirasto
Ari Kähkönen, Tieyhdistys
Jukka Lyytinen, Keski-Suomen ELY-keskus
Jaakko Rahja, Tieyhdistys

Taitto SSS Lehtipalvelu
Paino Lehtitehdas, Salo

Päätoimittaja Liisi Vähätalo, Tieyhdistys

Painos 23 000

Osoitetietolähde: Tieyhdistyksen yksityistieosoitteisto

Osoitteenmuutos

Tiekunnan osoitetiedot lehden jakelua varten ovat peräisin Suomen Tieyhdistyksen yksityistieosoitteistosta.

Muutokset:
Sähköpostitse: toimisto@tieyhdistys.fi
Puhelimitse: 0207 861 000
Postitse: Suomen Tieyhdistys ry, PL 55, 00441 Helsinki

Tieyhdistyksen yksityistieosoitteiston muutosilmoitus (täyt, leikkaa ja postita)

Lehdessä olevat vastaanottajan yhteystiedot;

Korjatut yhteystiedot (vastaanottajan nimi, yhteisö ja osoite);

En halua enää jatkossa kuulua osoitteistoon (x)